

رکوردشکنی در تولید چغندر، نیشکر و شکر

رکوردشکنی های بزرگ

دوباره به کار نیفتند و رانت خواران نامرئی پایداری در سیاست های تولید این محصول را مشاهده کنند احتمال اینکه سپهر قندوشکر در ایران روندی تازه و مسیری برخلاف دهه های گذشته را طی کند وجود دارد. معاون زراعت وزیر جهاد کشاورزی گفت: امسال یک میلیون و ۹۵۰ هزار تن شکر در کشور تولید شد که با این میزان، رکورد تولید این محصول شکسته شد.

عباس کشاورز اظهار کرد: کشاورزان چغندرکار کشور امسال ۱۳۰ هزار هکتار از اراضی آبی را به کشت این محصول اختصاص داده بودند که نسبت به سنوات گذشته سطح زیر کشت هم کمتر شده بود. وی افزود: این افزایش تولید تنها به خاطر بهره وری بیشتر از منابع آب و خاک بود و در مقایسه با آمار گذشته سطح زیر کشت محصول چغندر کاهش نیز یافته است. کشاورز تأکید کرد: میانگین تولید چغندر قند در کشور ۶۰ تن در هکتار و تولید شکر از این محصول زراعی، ۹ تن بود که این مقدار به میانگین تولید در کشورهای اروپایی نزدیک شده است.

در صفحه ۴

رانت خواران را نقش بر آب کرد. اکنون یک دهه پس از سقوط تولید چغندر قند و شکر در نیمه دوم دهه ۱۳۸۰ شاهد هستیم که تولید چغندر و نیشکر با بیشترین بهره وری در راندمان و بیشترین بهره وری در مصرف آب، رکورد تولید شکر از نیشکر و رکورد تولید این محصول شکسته و به اوج رسیده است؛ در صورتی که وسوسه ها

در حالی که یک گروه کوچک رانت خوار و آزمند از تجار نامرئی در ایران منتظر سقوط صنعت قندوشکر برای همیشه بودند و آرزوی بازکردن سفره واردات شکر را در رؤیا می دیدند اما پایداری کارخانه های قندوشکر و گروهی از مدیران دلسوز به این صنعت در بخش خصوصی، در تشکل ها و در مجلس و دولت این برنامه

دلخوشی ها و دلخوری ها

بهمن دانایی

مقایسه گری به مثابه یک عمل ذهنی و یک واقعیت همواره در نهاد و ذات بشر وجود داشته است و با سپری شدن زمان و چرخیدن روزگار تنها مصداق های آن متفاوت خواهد شد.

آدمی همواره در ذهن خود در حال مقایسه امروز خود با دیروزش، مقایسه امروز خود با امروز دوستان، آشنایان و خانواده و همکاران، مقایسه سرزمین خود با سایر سرزمین ها و مقایسه سازمان خود با سازمان های مشابه دیگر است. این مقایسه گری اگر بر پایه انصاف، کارشناسی و برای برطرف کردن کاستی ها و کجی ها باشد بهبود وضعیت را نوید می دهد و اگر برای این باشد که برخی هدف های غیراصولی برآورده شود روزگار را تباه می کند. اما مقایسه گری به انسان، سازمان و جامعه این امکان را می دهد که انتظارات و توقعات خود را نیز مطابق با عرف، قانون و توانایی ها از افراد و سازمان های دیگر تنظیم کند.

از سوی دیگر مقایسه ها موجب می شود دلخوشی ها برای آدمی زاد و رشد کنند و او را برای رسیدن به هدف های بلندتر کمک کند و البته می تواند مایه دلخوری و رنج نیز باشد. البته مقایسه ها از طرف افراد معمولاً پیرامون علاقه های شخصی و بیشتر از آن یا همسنگ آن در حوزه فعالیت هایش شکل می گیرد.

نگارنده نیز باتوجه به مسئولیت و باتوجه به علاقه و دلسوزی ام برای صنعت و اقتصاد کشور به ویژه صنعت شریف قندوشکر از این قاعده خارج نیستم و عموماً با همکارانم در صنعت قند مقایسه های خود را در میان می گذاریم و بر اساس آن سطح انتظارات تخمین زده می شود. اگر صنعت قندوشکر امروز را با ۱۰ سال پیش مقایسه کنیم، بدون تردید به یکی از دلخوشی های بزرگ می رسیم.

دلخوش از اینکه به همت گروهی از پایداری ترین کادرهای فعال در این صنعت و در نهادهای اداره کننده جامعه از مرگ تلخ و احتمالی یک صنعت جلوگیری شد. این یک شگفت و شادمانی بزرگ است که هرگاه سال های سخت نیمه دوم دهه ۸۰ با نیمه اول دهه ۹۰ در ترازوی مقایسه قرار گیرد. در این دو مقطع گوناگون روندها و فرایندها با تفاوت های بنیادین مواجه شده و ایران توانست به تولید ۲ میلیون تن شکر نزدیک شود. یکی دیگر از دلخوشی های فعالان صنعت قندوشکر وجود مناسبات کارشناسانه مبتنی بر احترام و اعتماد میان نهادهای دولتی مسئول تولید قندوشکر به ویژه در بخش زراعت مواد اولیه این محصول یعنی چغندر و نیشکر است.

بدون تردید و بدون تعارف باید تأیید کرد که میان نگاه مدیران امروز و اواخر دهه ۸۰ تفاوت ها از زمین تا آسمان است و این یک امیدواری بزرگ برای آینده بهتر و دلخوشی های بیشتر است.

در صفحه ۲

سال نه چندان آسان

فشارهای بیرونی دیده می شود که امیدواریم به روزهای خوشی ختم شود. واقعیت این است که غرب به ویژه آمریکا هرگز نمی خواهد با ایران سازگار شود و در زمستان امسال وعده های بی مهری برای دو ماه پس از سال جدید شمس می دهد. همین احتمال اندک که ممکن است تحریم ها بازگشت به اقتصاد ایران را تجربه کنند موجب احتیاط بیشتر سرمایه گذاران خارجی شده است، بانکداران خارجی را ترسانده است تا در انتقال پول نفت ایران احتیاط بیشتری کنند، طرف های تجاری ایران مثل چین و امارات را سخت گیرتر کرده است و....

در صفحه ۲

بدترین اتفاق و رخداد و حالت برای هر فردی که می خواهد پیامی به کسانی بدهد این است که آن پیام چندان خرسندکننده نباشد و حتی نوعی ترس و ابهام در دل پیام گیران فراهم کند. نوشته حاضر شوربختانه پیام سختی به خانواده بزرگ صنعت قندوشکر به ویژه مدیران این صنعت، مدیران دولتی و دستگاه های مرتبط و مدیران ارشد دولت و قانونگذاران دارد؛ پیام این است:

منتظر سال آسانی نباشید، چشم انداز سال ۱۳۹۷ بر اساس شرایط زمستان امسال چشم انداز خیره کننده ای نیست و نقاط درخشان آن دست کم در حال حاضر چندان به چشم نمی آید. برخی نقاط کور و تاریک در سیاست های ارزی، پولی، تجاری باتوجه به

در صفحات دیگر

واردات شکر سال آینده هم ممنوع

۲

دولت در تعیین نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی تعلل می کند

۳

مخالفان خود کفایی حالا نیشکر را هدف قرار داده اند

۴

پایداری رشد تولید شکر

۶

بی نیازی کشور به واردات شکر در سال ۱۳۹۷

۱۲

دلخوشی‌ها و دلخوری‌ها

این اتفاق نیفتاد و همین دلخوری بزرگ کام تولید را تلخ کرد. درحالی‌که افزایش بی‌سابقه تولید و ثبت رکورد جدید یکی از دلخوشی‌های سال ۹۶ بود اما زیانده شدن شرکت‌های قند به دلیل پیش‌گفته شده و باقی‌ماندن خستگی چندماه تلاش بر روح و روان مدیران، کارکنان و کشاورزان از دلخوری‌های بزرگ سال مذکور بود.

از دیگر دلخوری‌های به‌وجود آمده در سالی که گذشت، گمارده شدن افراد کم‌تجربه و نابلد بر مسند برخی از پست‌های مهم مرتبط با تولید مواد اولیه بود که مشکلات زیادی را برای کارخانه‌های قند ایجاد کرد. تداوم اینگونه انتصابات، در کوتاه‌مدت می‌تواند مسیر تولید را به بیراهه بکشاند. دقت بیشتر در انتخاب و نصب افراد در پست‌های اینچینی، انتظار زیادی نیست. یادآور می‌شود که آزدسازی واردات بذر چغندر قند و به تبع آن، هرج و مرج در کشت چغندر، آزدیاد چغندرهای حاصل از کشت آزاد و مازاد بر ظرفیت بخش صنعت، ایجاد ضایعات اضافی، ورود دستگاه‌های سیاسی، امنیتی، انتظامی و قضایی به حریم کارخانه‌های قند و... از دستاوردهای اینگونه انتصابات است.

دلخوشی سال ۱۳۹۷

اکنون و در زمستان ۱۳۹۶ و روزهای نزدیک به بهار و سبز شدن طبیعت، امیدواریم مدیران دولتی مرتبط با صنعت قندوشکر راه‌های کاهش دلخوری‌ها و افزودن بر دلخوشی‌ها و شادای‌ها را پیدا کرده و مسیر را هموار سازند. ایران می‌تواند با دقت و کارشناسی و اجتناب از تصمیم‌های نادرست به خودکفایی در تولید شکر برسد، مشروط بر اینکه از اشتباه‌های گذشته درس بگیریم. مقایسه آنچه در نیمه دوم دهه ۸۰ بر این صنعت حاکم بود و شرایط امروز که سفره ایرانیان و شیرینی و شربت آنها با شکر داخل تأمین می‌شود می‌تواند خرسندی پدیدار کند. در این زمستان و از همین‌جا از مدیران ارجمند و محترم درخواست می‌شود قیمت قندوشکر توافقی را در همین بهار امسال تعیین و به دستگاه‌ها ابلاغ کنند تا دلخوشی‌ها افزون بر دلخوری‌ها نشود. این کار سختی نیست و انتظار معقول و منطقی است که به‌جای حرص خوردن در میانه سال ۱۳۹۷ که ممکن است بازار و صنعت و خانواده بزرگ کشاورزان زحمتکش را با التهاب مواجه کند در همین روزهای نخست سال کار را یکسره کنیم.

از صفحه اول
توجه رئیس دولت به تولید شکر که همواره در سخنان خود به آن اشاره و از اینکه ایران توانسته است به مرزهای نزدیک به خودکفایی برسد شادمان است نیز یک دلخوشی بزرگ است. نجات دادن کشت چغندر قند و به تبع آن نجات اراضی رو به موت کشاورزی کشور از نابودی که به‌سوی آن حرکت می‌شد یک دلخوشی بزرگ است. ادامه روند ممنوعیت واردات شکر در سال ۱۳۹۷ نیز یک دلخوشی و امید بزرگ برای خانواده بزرگ صنعت قندوشکر کشور است. وقتی می‌شنویم که کارخانه‌های تعطیل شده شکر در ذرفول و فسا از مرگ نجات پیدا کرده و کار تولید را آغاز کرده‌اند نیز به آینده صنعت قندوشکر امیدوار و بر ابعاد دلخوشی‌ها اضافه می‌شود. هنگامی که می‌شنویم مجلس موافقت می‌کند که تسهیلات مناسب برای احداث کارخانه‌های قند بدهد و امیدوار می‌شویم که سرانجام پس از سپری شدن ۴ دهه رکود قرار است کارخانه‌های جدید شکر احداث شود بیشتر دلخوش می‌شویم. داشتن همراهان دلسوز، پایدار و کارشناس در صنعت قند که راه را بلدند و به این صنعت کمک کردند و می‌کنند نیز از دلخوشی‌های فعالان این صنعت است.

دلخوری‌ها

از دیرباز تا امروز در طبیعت مادی و در اندیشه و ذهن‌های آدمیان و حتی در سرشت آنان زشت و زیبا و خوب و بد به‌طور نسبی وجود داشته و خواهد داشت.

سال نه‌چندان آسان

به ریال ایران باز هم جهش کند تهدید بازگشت تورم را افزایش می‌دهد. در شرایط تورمی احتمالی و رکودی که هنوز برطرف نشده و قدرت خرید مصرف‌کنندگان که هنوز ترمیم نشده است می‌تواند رکود بیشتر را به ارمغان بیاورد. اما تولید داخلی در این وضعیت و در یک چشم‌انداز ناروشن ممکن است با تحولات ناشناس مواجه شود. برنامه‌ریزی برای سناریوهای گوناگون کاری است که باید انجام داد.

محمدصادق جنان‌صفت

زمستان ۱۳۹۶ باشد. خروج بازار ارز از تعادل با توجه به تجربه سال‌های گذشته و با تجربه اینکه ساختار سایر بازارهای ایران با بازار ارز پیوندی نزدیک دارند چشم‌انداز بازارهای دیگر از جمله بازار کالا را از تعادل خارج خواهد کرد.

این وضعیت می‌تواند بازار پول و سرمایه را نیز از تعادل خارج کرده و سخت‌گیری‌ها را افزایش دهد. در صورتی‌که نرخ ارزهای معتبر از اندازه استاندارد خارج شده و نرخ تبدیل آنها

از صفحه اول

رخدادهای مرتبط با سیاست خارجی ایران نشان می‌دهد سال ۱۳۹۷ سال آسانی نخواهد بود جز اینکه وضعیت امروز تغییر بنیادین کند. در این موقعیت است که برخی سیاست‌های اقتصادی تحت فشار قرار می‌گیرند و ممکن است حتی در شرایط امسال هم نباشیم.

در سال ۱۳۹۷ این احتمال وجود دارد که بازار ارز از تعادل نسبی سال‌های قبل خارج شده و سردرگم و پریشان‌تر از

واردات شکر سال آینده هم ممنوع

مدیرکل دفتر مقررات و استانداردهای بازرگانی جهادکشاورزی اعلام کرد: با توجه به افزایش تولید و موجودی ذخایر کشور، ممنوعیت واردات شکر برای سال آینده ادامه دارد و فعلاً نیازی به واردات نداریم.

سیدجمال مدرسی اظهار کرد: وضعیت تولید شکر در سال‌های گذشته بسیار مناسب بوده و میزان افزایش تولید آن در سال جاری بسیار خوب ارزیابی شده است؛ لذا فعلاً نیازی به واردات نداریم.

وی ادامه داد: حدود دو میلیون و ۲۰۰ هزار تن میزان نیاز سالانه کشور به شکر است که پیش‌بینی تولید امسال و نیمه اول سال آینده نشان می‌دهد هیچ نیازی به واردات شکر نداریم. به گزارش ایسنا، براساس آخرین آمار تجارت محصولات کشاورزی طی ۹ ماهه امسال، بیش از ۷۶۴ هزار تن شکر بالغ بر ۳۷۹ میلیون دلار به کشور وارد شده که نسبت به همین بازه زمانی در سال گذشته ۲۷.۷۲ درصد از نظر وزنی و ۳۱.۲۲ درصد از نظر ارزشی افزایش داشته است.

حذف ارز مبادله‌ای

از ۴۴۰ محصول کشاورزی چه شد؟

رئیس سازمان توسعه تجارت اعلام کرد: برای بررسی حذف ارز مبادله‌ای از ۴۴۰ قلم محصول کشاورزی تا پایان سال جاری فرصت است و برای حمایت از تولید، با نظام تعرفه‌ای در این باره تصمیم‌گیری می‌شود. در ماه‌های گذشته اخباری مبنی بر حذف ارز مبادله‌ای از ۴۴۰ قلم محصول مطرح شده بود؛ موضوعی که رئیس سازمان توسعه تجارت نیز در نشست خبری خود در آذرماه آن را تایید و اعلام کرد: در حال حاضر در کشور حدود ۷۷۰۰ تعرفه وارداتی تعریف شده و از این رقم ۵۴۰۰ مورد از ارز مبادله‌ای به سمت ارز آزاد رفته‌اند.

مجتبی خسرو تاج همچنین گفته بود مدتی است وزارت جهادکشاورزی نیز ۴۴۰ قلم محصول را پیشنهاد داده که می‌توان برای آنها به جای ارز مبادله‌ای از ارز آزاد استفاده کرد. با گذشت حدود دو ماه از این اظهارات و درحالی‌که در آن دوره صحبت‌هایی مبنی بر عملیاتی شدن تعرفه‌های جدید در آینده نزدیک مطرح شده بود، هنوز در این زمینه اتفاقی رخ نداده است. این درحالی است که در مقطع زمانی اعلام این موضوع، درباره آثار تورمی این تصمیم انتقادات متعددی مطرح شد.

حال پس از گذشت حدود دو ماه، خسرو تاج درباره سرنوشت این طرح به ایسنا گفت: با توجه به اینکه کمیسیون قانونی برای رسیدگی به تعرفه واردات و صادرات طبق قانون، کمیسیون ماده یک محسوب می‌شود، در این کمیسیون نمایندگان مختلفی از نهادهای دولتی و بخش‌های خصوصی حضور داشته و بررسی این موضوع در دستور کار کمیسیون ماده یک قرار گرفته است. معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت تأکید کرد: برای بررسی این موضوع تا پایان سال جاری فرصت وجود دارد و با توجه به اینکه سیاست و تأکید دولت این است که در حد مقدور با نظام تعرفه‌ای جهت حمایت از تولید حرکت شود، این موضوع در دستور کار قرار دارد و تلاش می‌شود تا پایان سال جاری درباره آن بحث‌های لازم صورت گیرد.

آگهی جذب نیرو در شرکت قند نقش جهان

رشته تحصیلی	مقطع تحصیلی	سابقه کار (سال)	جنسیت	تعداد	شماره تماس
مهندسی قندسازی	لیسانس و بالاتر	حداقل ۲ سال	صرفاً مذکر	۲	۰۳۱۵۲۵۸۰۰۰۸ - ۱۰

دولت در تعیین نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی تعال می کند

عضو کمیسیون کشاورزی مجلس با بیان اینکه دولت عزم جدی برای تعیین تکلیف وضعیت نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی ندارد، گفت: دولت در سال گذشته نیز نرخ خرید تضمینی گندم را برخلاف نص صریح قانون تعیین کرد. علی وقفچی اظهار کرد: وضعیت نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی کماکان در بلا تکلیفی به سر می برد و بعد از گذشت چندین ماه از آخرین مهلت شورای اقتصاد برای اعلام این نرخ، هنوز قیمتی اعلام نشده است. وی افزود: نرخ اعلامی دولت برای خرید تضمینی گندم در سال گذشته نیز به صراحت برخلاف قانون بوده است اما حداقل افزایش قیمت در آن در نظر گرفته نشده بود.

عضو کمیسیون کشاورزی مجلس ادامه داد: دولت با این رویکرد نشان داده است که عزم جدی برای تعیین تکلیف وضعیت کشاورزان ندارد و این شرایط باعث شده که فعالیت این بخش با دغدغه های عدیده ای بویژه در بخش تولید گندم مواجه باشند. وی تصریح کرد: امید می رود که دولت بالاخره بعد از گذشت این همه مدت از آخرین مهلت برای اعلام نرخ تضمینی خرید گندم و سایر محصولات کشاورزی، نرخ این محصولات را اعلام کند تا کشاورزان تکلیف خود را برای کشت در سال زراعی جاری بدانند.

وقفچی در پاسخ به اینکه نقش مجلس در این ارتباط چیست گفت: با استیضاح وزیر جهاد کشاورزی به دنبال آن هستیم تا از حقوق کشاورزان دفاع کنیم.

عضو کمیسیون کشاورزی مجلس در پاسخ به این سوال که آیا استیضاح وزیر جهاد کشاورزی مشکل را برطرف می کند و آیا مسؤولیت تغییر در اعلام نرخ های خرید تضمینی گندم با وزیر کشاورزی است یا شورای اقتصاد، اظهار کرد: درست است که نرخ های خرید تضمینی محصولات کشاورزی باید توسط شورای اقتصاد اعلام شود اما وزیر کشاورزی برای پیگیری این حق کشاورزان باید جدیت بیشتری داشته باشد.

بنابراین گزارش، نرخ خرید تضمینی گندم و سایر محصولات کشاورزی باید در ابتدای سال زراعی جاری یعنی ابتدای مهر ماه اعلام می شد اما با گذشت بیش از ۵ ماه از این مهلت شورای اقتصاد هنوز نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزان را اعلام نکرده است.

بر اساس اعلام بخشنامه معاون وزیر جهاد کشاورزی نرخ های پیشنهادی وزارت جهاد کشاورزی در شهریور ماه به شورای اقتصاد اعلام شده است اما این شورا هنوز نرخ نهایی محصولات کشاورزان را اعلام نکرده است.

فصل کشت ۵ ماهه شد؛ نرخ های کشاورزی نیامد

تصویب و ابلاغ آن که به تأخیر افتاده بررسی شود. چرا که به گفته وی، وزیر جهاد کشاورزی مکرراً این درخواست را در جلسات متعدد مطرح کرده است.

البته وزارت جهاد کشاورزی و شخص وزیر انتظار دارند دولت برای تصویب و ابلاغ نرخ های خرید تضمینی حداقل به اندازه ای که بانک مرکزی افزایش شاخص بهای تولیدکننده را محاسبه و اعلام می کند که همان حدود ۹ درصد نرخ تورم است، در افزایش نرخ های خرید تضمینی محصولات کشاورزی اعمال شود. حالاکه ۱۵۰ روز تأخیر در ابلاغ نرخ های خرید تضمینی محصولات کشاورزی به وجود آمده است و حتی بابت اختلاف نظرش با دیگر مسؤولان اقتصادی برای افزایش یافتن یا نیافتن قیمت محصولات کشاورزی کوتاه نیامده، باید دید که سرنوشت قیمت ها که تعیین کننده نوع و میزان کشت محصولات اساسی است، چه می شود و آیا حجتی می تواند حرفش را به کرسی بنشاند یا آنکه مخالفان اجازه افزایش قیمت محصولات کشاورزی برای خرید تضمینی را نمی دهند.

اما امسال نیز مانند پارسال نرخ های خرید تضمینی محصولات کشاورزی با وجود گذشت بیش از ۱۵۰ روز از آنچه قانون برای دولتمردان مشخص کرده، اعلام نشده است.

البته پیش از این نیز یک مقام مسؤول در وزارت جهاد کشاورزی به ایسنا گفته بود که در آینده نزدیک این نرخ ها مورد بررسی نهایی قرار می گیرد و مصوبه آن ابلاغ می شود. اما بر اساس اخبار بدست آمده خبرنگار ایسنا، حدود دو ماه گذشته شورای اقتصاد با وجود دستور ویژه معاون رئیس جمهوری مبنی بر تسریع در بررسی، تصویب و ابلاغ نرخ ها، جلسه ای در این زمینه برگزار نکرده است. به نظر می رسد با وجود ابراز امیدواری ها و گله مندی های مسؤولان وزارت جهاد کشاورزی، هنوز این نرخ ها بررسی نهایی هم نشده که به تصویب برسند.

البته پیش از این نیز عبدالمهدی بخشنده - معاون برنامه ریزی اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی - گفته بود که در جلسه اخیر شورای اقتصاد، معاون اول رئیس جمهوری دستور داده تا هر چه سریع تر نرخ های خرید تضمینی گندم که

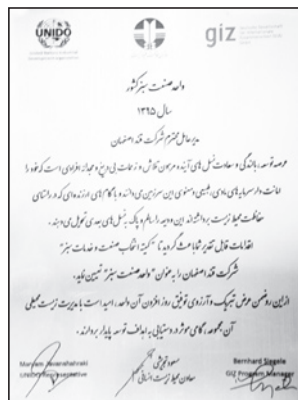
پنج ماه از فصل کشت محصولات کشاورزی می گذرد، اما هنوز خبری از نرخ های خرید تضمینی محصولات کشاورزی که قانون، اعلام آن ها را پیش از این تاریخ دانسته، نیست.

با وجود تأخیر بیش از ۱۵۰ روزه برای تصویب و ابلاغ نرخ های خرید تضمینی محصولات کشاورزی هنوز هیچ خبری از این نرخ ها نیست و موعد وعده ها، یکی پس از دیگری می گذرد.

این درحالی است که بر اساس قانون تضمین خرید محصولات کشاورزی مصوب سال ۱۳۶۸ که در سال های پس از آن نیز مورد اصلاحاتی قرار گرفت، وزارت جهاد کشاورزی موظف است تا اواسط تیرماه هر سال، نرخ های پیشنهادی برای خرید تضمینی محصولات کشاورزی مورد اشاره این قانون را به هیأت دولت پیشنهاد دهد و دولت و شورای اقتصاد نیز موظف هستند تا قبل از شروع فصل کشت هر سال (مهرماه) نرخ های خرید تضمینی محصولات کشاورزی را بررسی، ارزیابی، تصویب و ابلاغ کنند که البته این قانون نیز به شیوه اعلام نرخ ها از طریق رسانه های عمومی اشاره کرده است.

معرفی شرکت قند اصفهان به عنوان واحد تولیدی منتخب «صنعت سبز» سال ۱۳۹۵ در کشور

در تاریخ ۹۶/۱۱/۳۰ نوزدهمین همایش ملی صنعت و خدمات سبز در محل سازمان حفاظت محیط زیست با حضور عیسی کلانتری رئیس سازمان محیط زیست، شریعتمداری وزیر صنعت، معدن و تجارت، نماینده سازمان توسعه صنعتی ملل متحد در تهران و جمعی از صاحبان صنایع سبز برگزار شد. در این همایش که به منظور تجلیل و تقدیر از صنایع سبز کشور برگزار شد، شرکت قند اصفهان موفق به دریافت تندیس سیمین و لوح تقدیر نوزدهمین همایش ملی صنعت و خدمات سبز کشور گردید. عدم قرارگیری نام شرکت قند اصفهان در فهرست صنایع آلاینده سازمان حفاظت محیط زیست در سال انتخاب، بهبود سیستم های پالایش و کنترل آلاینده ها، مدیریت بازیافت مواد زائد، جایگزینی انرژی های پاک، استقرار سیستم مدیریت زیست محیطی ISO14001، استقرار نظام ایمنی و بهداشت OHSAS18000، سازگاری با فرآیند تولید پاک، توسعه فضای سبز، مصرف بهینه حامل های انرژی و افزایش بهره وری در مصرف انرژی، ارتقا سطح دانش و فرهنگ زیست محیطی مدیران، کارکنان واحد و کاستن اثرات منفی و ضایعات صنعت بر محیط زیست از جمله الزاماتی است که توجه مستمر شرکت قند اصفهان به آن ها موجب شده است تا تندیس صنعت سبز کشوری به این شرکت اهدا شود. گفتنی است در این همایش ۳۱۲ واحد صنعتی و خدماتی شرکت کردند که از این تعداد، ۶۷ واحد به عنوان واحد صنعتی سبز مورد تقدیر قرار گرفتند.

ر کوردنی کشت و صنعت نیشکر سلمان فارسی

نیشکر و ر کورد در تولید شکر

مدیرعامل شرکت کشت و صنعت نیشکر سلمان فارسی از پایان عملیات برداشت نیشکر از مجموع سطح قابل برداشت ۸ هزار و ۲۰۰ هکتاری این شرکت خبر داد. گودرز مرادسلطانی گفت: با همت تلاشگران کشت و صنعت سلمان فارسی در بخش کشاورزی و صنعت، پایان عملیات برداشت نیشکر رقم خورد و... به گزارش نیشکر نیوز، مدیرعامل شرکت کشت و صنعت نیشکر سلمان فارسی از پایان عملیات برداشت نیشکر از مجموع سطح قابل برداشت هشت هزار و ۲۰۰ هکتاری این شرکت خبر داد.

گودرز مرادسلطانی گفت: با همت تلاشگران کشت و صنعت سلمان فارسی در بخش کشاورزی و صنعت، پایان عملیات برداشت نیشکر رقم خورد و از مجموع سطح قابل برداشت ۸ هزار و ۲۰۰ هکتاری نیشکر این شرکت، بیش از ۷۵۰ هزار تن نیشکر برداشت شد که این میزان برداشت نیشکر نسبت به سال گذشته بیش از ۷۰ هزار تن افزایش یافت. وی افزود: امسال با برنامه ریزی و همت کلیه کارکنان، تولید ۸۳ هزار تن شکر با ضریب استحصال ۱۱ درصد در شرکت کشت و صنعت سلمان فارسی محقق شد که در مقایسه با سال های گذشته یک رکورد بی سابقه محسوب می شود.

برداشت سبز ۳۰ درصد از مزارع نیشکر

مدیرعامل شرکت کشت و صنعت نیشکر سلمان فارسی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به حرکت در مسیر برداشت سبز و توجه به مسائل زیست محیطی، گفت: در سال جاری با برنامه ریزی های صورت گرفته ۳۰ درصد از مزارع نیشکر در شرکت کشت و صنعت نیشکر سلمان فارسی به صورت سبز برداشت شد. گودرز مرادسلطانی گفت: بیش از ۹۹ درصد پرسنل شرکت کشت و صنعت نیشکر سلمان فارسی بومی خوزستان هستند و عمده آن ها نیز از مناطق حفاصل شادگان تا اهواز جذب شده اند.

مخالفتان خودکفایی حالا

نیشکر

را هدف قرار داده‌اند

جوابیه نیشکر به یک گزارش

«بسمه تعالی»

۱- به دلیل نیاز کشور به شکر و جلوگیری از واردات آن، در سال ۱۳۶۲ شورای شکر تشکیل و طی مطالعاتی که از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۶۵ توسط صندوق مطالعات شکر صورت گرفت، تأسیس شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و همه ارکان نظام بر ضرورت اجرای طرح‌های توسعه نیشکر در خوزستان تأکید نمودند. در همین زمینه، مقام معظم رهبری اسفند ماه ۱۳۷۵ در جمع مسئولین وقت کشور و استان فرمودند: «شاید در دنیا، خوزستان جزء بهترین جاها و یا کم‌نظیرترین جاهایی است که مناسب نیشکر است. اولاً انسان را متأثر می‌کند که چرا از این مکان در گذشته به سود این مردم استفاده نشده است.

ثانیاً خرسند می‌کند که حالا بحمداله از این استفاده خواهد شد. بعد هم محصول این صنعت نیازی برای کشور ماست. برای خودکفایی کشور از لحاظ اقتصادی اینها چیز مهمی است که باید انجام بگیرد.»
۲- ورود زه آب نیشکر به تالاب شادگان با مجوز سازمان محیط زیست و به دلیل کمبودهای ناشی از خشکسالی و عدم تأمین حقیقه این تالاب صورت می‌گیرد و شرکت توسعه نیشکر این آمادگی را دارد که اگر تشخیص داده شود که زه آب کشت و صنعت‌های این شرکت برای تالاب شادگان خطر محیط‌زیستی ایجاد می‌کند در کمتر از ۴۸ ساعت از ریختن زه آب به تالاب جلوگیری کند، ولی به گفته مسئولان محیط‌زیست تالاب

هستند. اکنون نزدیک به یک دهه است که تولید شکر در خوزستان هدف تخریب قرار گرفته و بهانه‌ای زیست‌محیطی نیز به تازگی بر این ماجراها افزوده شده است. در ماه‌ها و هفته‌های تازه سپری شده یک جریان تهدیدآمیز زیرپوستی راه افتاده است که می‌خواهد وضعیت را از تعادل خارج کند. این جریان می‌خواهد کم‌آبی خوزستان را که یک پدیده عمومی و مربوط به کل ایران است را به طرح توسعه نیشکر و صنایع جانبی خوزستان نسبت دهد، این جریان که شور شدن آب کارون را نیز به این تولید نسبت می‌دهد و اینکه سدهای خوزستان کمتر از ظرفیت آب دارند را نیز به تولید شکر مربوط کرده است که جای شگفتی دارد. برگرداندن تاریخ به عقب اگر چه ناممکن است اما می‌تواند ذهنیت‌ها را در فضای نامناسبی قرار دهد تا یک طرح بزرگ تولیدی را زمین گیر کند. روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در جواب به برخی انتقادات نکاتی را یادآوری کرده است که می‌خوانید:

مخالفتان تولید شکر از داخل همه طرف‌ها را برای فلج کردن این کار انجام می‌دهند و متأسفانه همیشه نیز طرف‌هایی دارند که می‌توانند با آن طرف‌ها، انحراف در ذهن‌ها ایجاد کنند. این مخالفتان تولید داخل هرگز از پای نمی‌ایستند و هرگاه یکی از طرف‌هایشان نقش بر آب شود یک بهانه دیگر می‌آورند. آن‌هایی که در بهار ۱۳۹۲ در یک فرصت کوتاه باقی مانده از پایان کار دولت دهم توانستند سالیانه صدها میلیارد تومان از مباحثرت و واردات شکر رانت‌خواری کنند، هنوز در آرزوی برگشت به آن شرایط هستند. آن‌ها روزی تولید شکر از چغندر را هدف قرار می‌دهند، روزی در لباس تولید کالاهای دیگر و اینکه این کالاها ارز آورند به تولید شکر فشار می‌آورند و حالا چندانکه است تولید شکر در خوزستان را هدف قرار داده‌اند. تولید ۶۰۰ هزار تن شکر از کارخانه‌های نیشکر آن‌ها را در رسیدن به هدف‌های عجیب، ناکام گذاشته است و دنبال بهانه‌های گوناگون برای توقف تولید این محصول

رکوردشکنی در تولید چغندر، نیشکر و شکر

رکوردشکنی‌های بزرگ

کرد: عملکرد تولید چغندر برخی کشاورزان ایرانی در طی امسال حتی از کشاورزان اروپایی نیز بالاتر بوده است. وی با بیان اینکه در سال زراعی جاری یک میلیون و ۹۰۰ هزار تن شکر در کشور تولید شده است، عنوان کرد: این مقدار تولید شکر نیازهای سال آینده کشور را به‌طور کامل برطرف می‌کند و دیگر نیازی به واردات این کالای اساسی نیست. کشاورز تصریح کرد: برای خودکفا شدن و وارد نکردن شکر در کشور نیاز به تأسیس سه کارخانه در جنوب کشور است. وی در ادامه به سیاست‌های جهادکشاورزی برای امنیت غذایی کشور طی چهار سال گذشته اشاره کرد و افزود: امروز ۸۰ درصد امنیت غذایی کشور به لحاظ کیفی و کمی تضمین شده است و دیگر هیچ کشور خارجی نمی‌تواند در این زمینه با اعمال تحریم به کشور ما فشار وارد کند.

طی سال‌های گذشته ۳۰۰ هزار تن شکر جهت ذخایر استراتژیک وارد کشور می‌شد که برای حمایت از تولید داخلی به دستور وزیر جهادکشاورزی دولت یازدهم این میزان به ۱۵۰ هزار تن کاهش یافته است.

ظرفیت‌ها قابل معامله نیست، افزود: ما باید بسندگی کشور در تأمین غذای مورد نیاز کشور را تقویت کنیم و منابع آب، خاک، مرتع و جنگل و منابع ژنتیکی را حفظ و درآمد کشاورزان را ارتقا دهیم. وی اظهار کرد: گندم در تأمین انرژی و پروتئین حدود ۴۰ درصد غذای ایرانیان نقش دارد و توجه به گندم برای ما یک امر مقدس است که با مدیریت، تولید این ماده غذایی را پیگیری و اجرایی کرده‌ایم. به گفته وی، کشاورزان دیم کار ریسک‌پذیرترین کشاورزان کشور هستند و استان کردستان از استان‌های ویژه در تولید محصولات دیم محسوب می‌شود. معاون زراعت وزیر کشاورزی گفت: برای استان‌هایی همچون کردستان بحث کشاورزی حفاظتی و استفاده از شیوه‌های نوین کشاورزی برای پایداری اراضی دیم مورد توجه قرار گرفته است.

عملکرد تولید چغندر قند در کشور رکورد زد

عباس کشاورز در مراسم معرفی و تجلیل از تولیدکنندگان و بهره‌برداران برتر بخش کشاورزی در سطح استانی و ملی اظهار

از صفحه اول

معاون زراعت وزیر جهادکشاورزی با اشاره به افزایش ۶ درصدی سالانه بهره‌وری از آب در چهار سال اخیر یادآور شد: یکی از مشکلات بخش کشاورزی در کاشت چغندر، بحث منابع آب است که با تولید ارقام قابل کشت در پاییز این مشکل حل شد و امسال در ۱۷ هزار هکتار زمین این ارقام کشت شده است.

بسندگی انرژی در کشور ۸۳ درصد است

معاون زراعت وزیر جهادکشاورزی گفت: بسندگی و بهره‌وری انرژی در کشور به بیش از ۸۳ درصد رسیده است که کشورهای اروپایی نیز نتوانستند این میزان را به بیشتر از ۹۰ درصد برسانند. وی اضافه کرد: تا امروز هیچ کشوری در دنیا نبوده که نسبت به امنیت غذایی خودش بی تفاوت باشد بلکه تمام سیاست‌مداران به امر امنیت غذایی اهمیت داده‌اند و این مبحث مهمی برای همه کشورها است. کشاورز با بیان اینکه حوزه امنیت غذایی متناسب با

رکورد برداشت نیشکر و تولید شکر

در واحدهای جنوبی توسعه نیشکر شکسته شد

به گزارش نیشکرنیوز، مدیرعامل شرکت کشت و صنعت میرزا کوچک‌خان با بیان این خبر، گفت: با وجود ادامه عملیات برداشت، کشت و صنعت میرزا کوچک‌خان از مرز برداشت ۹۰۰ هزار تن نیشکر و تولید ۹۵ هزار تن شکر فراتر رفت.

ستار شکبیا افزود: این رکورد جدید در بین واحدهای جنوبی توسعه نیشکر با همت تلاشگران کشت و صنعت میرزا کوچک‌خان رقم خورد و تاکنون میزان برداشت نیشکر و تولید شکر نسبت به سال گذشته فراتر رفته است.

وی افزود: در سال گذشته و از مجموع سطح قابل برداشت ۱۲ هزار هکتاری این شرکت، ۸۷۸ تن نیشکر برداشت و ۸۸ هزار تن شکر خام تولید شد.

گفتنی است رکورد تولید شکر و برداشت نیشکر در واحدهای جنوبی توسعه نیشکر در سال گذشته نیز در اختیار شرکت کشت و صنعت میرزا کوچک‌خان بود.

کشت و صنعت میرزا کوچک‌خان یکی از واحدهای هفتگانه تابع شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی است که با مجموع مساحت ۱۴ هزار هکتار اراضی در جنوب غربی اهواز و در کیلومتر ۷۵ جاده اهواز- خرمشهر قرار دارد.

حجتی:

توان تأمین کل نیاز کشور

به محصولات کشاورزی را داریم

وزیر جهادکشاورزی با بیان اینکه رهبر معظم انقلاب عنایت ویژه‌ای به بخش کشاورزی دارند، گفت: با منابع محدود آب و خاک موجود می‌توانیم کل نیاز داخل به محصولات کشاورزی را تأمین کنیم.

محمود حجتی در مراسم تودیع و معارفه نماینده جدید ولی فقیه در وزارت جهادکشاورزی اظهار کرد: بعد از پیروزی انقلاب سرمایه‌گذاری به این اندازه در بخش کشاورزی بی‌سابقه بوده است که دلیل این امر عنایت ویژه رهبر معظم انقلاب به بخش کشاورزی است.

وی افزود: اگر از آب و خاک خود به درستی بهره‌برداری کنیم با این منابع محدود نیز می‌توانیم نیاز خود را در داخل کشورمان تأمین کنیم که نتایج آن را اکنون مشاهده می‌کنیم. وزیر جهادکشاورزی ادامه داد: در این راستا با بذل توجه رهبر معظم انقلاب اسلامی از محل منابع صندوق توسعه ملی برای طرح‌های پیشنهادی وزارت جهادکشاورزی اختصاص یافت. حجتی افزود: همه طرح‌های ما با محیط‌زیست سازگار بوده و با استفاده از ابزار مورد نیاز علاوه بر در نظر گرفتن محدودیت‌های زیست‌محیطی نیاز خود را تأمین می‌کنیم.

وی با ذکر مثالی تصریح کرد: در مناطق دیم‌زار کشور اکنون فعالیت‌های متعددی مانند کشت گل‌نگس انجام شده است و کشاورزان ما توانسته‌اند ۲۵ میلیون تومان از این محل درآمد داشته باشند همچنین در کشت دیم گل محمدی نیز کارهای خوبی انجام شده است.

حجتی گفت: در بخش پرورش ماهی در قفس نیز شرایط مناسبی داریم به طوری که ظرفیت تولید یک میلیون تن ماهی در قفس وجود دارد که با این کار چیز جدیدی نمی‌خواهیم و به منابع محیط‌زیست نیز کوچک‌ترین آسیبی نمی‌رسد.

وزیر جهادکشاورزی افزود: کل تولید و صید انواع محصولات شیلاتی در کشورمان یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن است که از طریق پرورش ماهی در قفس می‌توانیم به همین میزان تولید داشته باشیم.

حجتی یادآور شد: ایران در حال حاضر بزرگترین تولیدکننده ماهی قزل‌آلا در دنیا و بزرگترین برداشت‌کننده تن ماهی‌ها در دنیا است. وی در این مراسم از اختصاص ۱۰ میلیارد دلار به حوزه آب و خاک کشور برای اجرای طرح آبرسانی به ۳۰۰ هزار هکتار از اراضی بخش سیستان و طرح انتقال آب تا سطح ۴۶ هزار هکتار برای نخستین بار در کشور خبر داد.

وی همچنین اظهار امیدواری کرد با کمک سربازان بی‌نام و نشان عرصه تولید و همکاران خود در وزارت جهادکشاورزی قدران حمایت رهبر معظم انقلاب از این بخش باشند.

منطقه را به‌نحو قابل‌توجهی بهبود بخشیده است.

۴- صنعت نیشکر در کل استان خوزستان اشتغالی بالغ بر ۴۰ هزار نفر به‌طور مستقیم و تقریباً به‌همین میزان اشتغال غیرمستقیم ایجاد کرده است و از این تعداد میزان اشتغال، در مجموع ۱۸ هزار نفر در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در حال فعالیت می‌باشند که از این تعداد ۹۹٫۶ درصد نیروهای بومی و چهارصدم درصد را نیروهای غیربومی تشکیل می‌دهند. خوشبختانه مجموعه‌های تولیدی نیشکر و صنایع جانبی و تبدیلی آن توانسته اند تمام اقوام و فرهنگ‌ها را در زیر چتر تولید همدل و هماهنگ نمایند و به‌عنوان سرمایه‌های اصلی و عمده خود تلقی نمایند و یک تجانس فرهنگی مناسب ایجاد نمایند.

۵- تقریباً حدود ۴۰ درصد آب مصرفی صنعت نیشکر از طریق زهکش‌های زیرزمینی مجدداً به چرخه اکولوژیکی بازمی‌گردد که به‌دلیل شیرین شدن اراضی و روش مبارزه بیولوژیک و همچنین حرکت به سمت بهره‌برداری از کودهای آلی، امکان استفاده مطلوب از زه‌آب را و پروسه بازچرخانی مصرف آب را در زمینه‌های متعدد فراهم کرده است. راندمان آبیاری در این صنعت در حال حاضر ۲۰ درصد بالاتر از میانگین راندمان آبیاری سطحی کشوری است مع‌الوصف تحقیقات برای افزایش راندمان در مصرف آب در مشارکت با دانشگاه‌های کشور در حال انجام است.

۶- ارزش اقتصادی صنعت نیشکر در عرصه ملی تنها به تأمین بیش از ۵۰ درصد شکر تولیدی کشور خلاصه نمی‌شود، بلکه تولید بیش از ۳۳ میلیون لیتر الکل طبی در کشور، ظرفیت تولید ۱۰ هزار تن خمیرمایه، پتانسیل تولید ۱۳۲ هزار مترمکعب MDF و بیش از ۵۰ هزار تن خوراک دام، توسعه نیشکر را به‌عنوان بزرگترین تولیدکننده شکر، الکل و خمیرمایه در کشور قرار می‌دهد.

۷- از مجموع بالغ بر ۱۴ میلیون تن محصولات زراعی و باغی استان خوزستان که باعث شده این استان در صدر تولیدکنندگان کشاورزی کشور قرار بگیرد، بیش از ۷ میلیون تن آن نیشکر است. به‌عبارت دیگر، نیشکر به‌تنهایی نیمی از محصولات زراعی استان را تشکیل می‌دهد و از سوی دیگر صنعت نیشکر استان در مجموع نیمی از شکر تولیدی کشور را نیز تولید می‌کند.

این موارد تنها بخشی از گام‌های توسعه نیشکر در شکوفایی اقتصادی کشور و خوزستان است. بنابراین با چنین ظرفیتی اگر نگوئیم ابعاد اقتصادی صنعت نیشکر در کشور بی‌نظیر است حداقل کم‌نظیر می‌تواند باشد. البته موارد یادشده به غیر از پتانسیل و ظرفیت‌های صنایع پایین دستی نیشکر است.

شادگان زنده به زه‌آب کشت و صنعت‌های شرق این شرکت است. مجدداً یادآور می‌شویم با هزینه انجام شده برای احداث کانال انتقال زه‌آب نیشکر به سمت خوریات و دریا امکان حذف زه‌آب از تالاب شادگان وجود دارد اما همچنان که گفته شد مسئولین ذریعاً اصرار به جاری کردن زه‌آب واحدهای سه‌گانه شرق این شرکت به تالاب یادشده را دارند زیرا این زه‌آب در حال حاضر منبع اصلی حیات تالاب محسوب می‌شود.

در همین زمینه نیز اخیراً مسعود باقرزاده کریمی معاون امور تالاب‌های سازمان حفاظت محیط‌زیست در مصاحبه با خبرگزاری تسنیم مورخ ۱۷ شهریورماه ۱۳۹۶، به صراحت گفته است که «زه‌آب‌های نیشکر عامل بروز مشکلات زیست‌محیطی در تالاب شادگان نیست». وی درباره اینکه آیا زه‌آب‌های نیشکر نیز در بروز مشکلات زیست‌محیطی در شادگان اثرگذار بوده است یا خیر گفته است که «در بحث نیشکر فعالیت‌ها از سال ۸۰ آغاز شده و تاکنون مشکل خاصی در این باره ایجاد نشده است.»

همچنین مدیرکل حفاظت محیط‌زیست خوزستان نیز مورخ ۲۶ مهر ماه ۱۳۹۶ هدایت زه‌آب نیشکر به تالاب شادگان را مصوبه شورای تأمین خوزستان دانسته و گفته است که «در سال ۷۹، به‌دلیل مشکلاتی که در آبادان ایجاد شد شورای تأمین خوزستان تصمیم گرفت تا زه‌آب نیشکر وارد تالاب شادگان شود. پس از آن نیز شرکت توسعه نیشکر مکلف شد تا برای انتقال زه‌آب به دریا کانالی احداث نماید. این کانال نیز با صرف هزینه‌های میلیاردی احداث و زه‌آب به سمت دریا هدایت شد. در سال ۸۸ یا ۸۹ به تدریج که EC زه‌آب نیشکر پایین آمد به خاطر خشکسالی‌های سالیان اخیر و بنابر تقاضای مردم محلی و به منظور احیای تالاب، بخشی از زه‌آب نیشکر به تالاب شادگان هدایت شد و حتی بخش‌هایی از زهکش نیز توسط خود مردم تخریب گردید تا زه‌آب نیشکر وارد تالاب شود. در حال حاضر نیز زه‌آب نیشکر با شرایط تالاب شادگان همخوانی دارد.»

۳- اراضی که زه‌آب نیشکر در آن رهاسازی شده اغلب جزء اراضی بسیار شور و لم‌یزرع بوده که در حال حاضر تبدیل به اکوسیستم زنده شده و تطابق اکولوژیکی قابل توجهی با شرایط منطقه پیدا کرده و از سویی موجب جلوگیری از تبدیل شدن این اراضی به کانون‌های ریزگرد شده و همچنین موجب تطیف هوا و افزایش رطوبت نسبی منطقه و حتی باعث ایجاد اشتغال نیز برای مردم منطقه گشته است، به طوری که هم اکنون در حدود ۴۰ تا ۵۰ خانوار از طریق ماهیگیری در این حوضچه‌های تبخیری ارتزاق می‌کنند. یکی دیگر از کارکردهای مهم این اکوسیستم تبدیل شدن به یکی از پایگاه‌های زیست پرندگان مهاجر در منطقه است که حیات زیست‌محیطی

رکوردی جدید در تاریخ توسعه نیشکر

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی برای نخستین بار با تولید بیش از ۶۲۰ هزار تن شکر به رکوردی جدید در تاریخ این شرکت دست یافت.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با بیان این خبر، گفت: به همت تلاشگران عرصه کشاورزی و صنعت و با برنامه‌ریزی صورت گرفته، میزان تولید شکر در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی امسال از سطح

در استانداردهای جهانی تولید شکر از نیشکر است.

وی همچنین در خصوص سیاست‌های کلی این شرکت گفت: مدیریت مصرف آب و استفاده بهینه از آن، رعایت تمام استانداردها در همه واحدها، نقش جدی در تنظیم بازار قندوشکر در کشور و کنترل و تأمین نیاز این بازار، تولید ۳۳ میلیون لیتر الکل و سایر محصولات صنایع جانبی و تلاش برای تعمیق تعاملات اجتماعی، رعایت حداکثری استانداردهای زیست‌محیطی و کشاورزی اکولوژیک، گسترش تحقیقات و همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان در راستای تحقق رویکردهای اقتصاد مقاومتی و در نهایت ایجاد اشتغال پایدار و تحقق تولید و توسعه اقتصادی و اجتماعی توازن و غنا بخشیدن به رویکردهای کشاورزی اجتماعی و همکاری فنی و تخصصی در حوزه ایجاد میکروکلیمای محیط‌زیستی در منطقه از اهم برنامه‌های شرکت توسعه نیشکر است.

قابل برداشت بالغ بر ۶۲ هزار هکتار، به تولید بین ۶۲۰ تا ۶۳۰ هزار تن شکر می‌رسد و این رکورد در تولید شکر برای نخستین بار است که در تاریخ توسعه نیشکر محقق می‌شود.

نسیم صادقی اظهار داشت: واحدهای هفتگانه شرکت توسعه نیشکر امسال موفق شدند به ظرفیت اسمی خود که حدود ۱۰ تن شکر در هکتار است، برسند که این میزان، رقم قابل توجهی

پایداری رشد تولید

شکر

(نشریه بین‌المللی شکر و شیرین کننده‌ها (Folights))

منبع: نیشکرنیوز

شکر یکی از کالاهای راهبردی در سطح جهانی به حساب می‌آید که تحولات آن با دقت از سوی رسانه‌های معتبر جهانی و نهادهای بین‌المللی رصد می‌شود. این توجه عمیق به تولید، مصرف، تراز تجاری جهانی، صادرات و واردات را نشان می‌دهد که کشورهای گوناگون برای این کالا برنامه‌ریزی می‌کنند و توجه دارند. پایداری و رکورد تولید شکر جهانی در سال ۲۰۱۷-۱۸ تازه‌ترین پژوهش انجام شده از طرف نشریه بین‌المللی شکر و شیرین کننده‌ها است که درباره مسایل مهم این محصول منتشر شده است. بخش‌هایی از این گزارش، از سایت نیشکرنیوز نقل می‌شود:

اتحادیه اروپا

شرایط مطلوب رشد به همراه بارندگی‌ها و آفتاب مناسب در بیشتر کشورهای بزرگ تولیدکننده اتحادیه اروپا، عامل جهش بزرگی در تولید شکر بوده است. در حالی که سطح زیرکشت در حدود ۱۶ درصد افزایش یافته است، افزایش عملکرد در واحد سطح (هکتار) نیز مزید بر علت شد تا سطح تولید به‌طور قابل توجهی از میانگین تولید ۵ سال اخیر بالاتر رود. به‌طور کلی، در حال حاضر پیش‌بینی می‌کنیم که تولید شکر اتحادیه اروپا در فصل جدید به ۲۱ میلیون تن افزایش یابد که ۴ میلیون تن بالاتر از پیش‌بینی ماه آگوست و ۳/۶ میلیون تن بیش از تولید سال قبل است. اتحادیه چغندرکاران فرانسه (CGB) پیش‌بینی کرده است که در سال ۲۰۱۷-۱۸، عملکرد تولید در هر هکتار به ۹۲/۴ تن (با محتوای شکر استاندارد ۱۶ درصد) خواهد رسید. این مقدار تولید، قدری کمتر از تولید ۹۳ تن در هکتار سال ۲۰۱۴ (به‌عنوان سومین رتبه رکورد تولید این کشورها) بوده و با تولید بی‌سابقه و دست‌نیافتنی ۹۶/۸ تن در هکتار سال ۲۰۱۱ فاصله زیادی دارد، لیکن هنوز هم این میزان تولید، به‌طور قابل ملاحظه‌ای بالاتر از تولید ۸۵/۵ تن در هکتار سال قبل بود و انگیزه‌های شده است تا تلاش‌ها در حوزه تولید چغندر قند بیشتر شود. امسال سطح زیرکشت با ۱۶/۷ درصد افزایش به ۴۷۲،۹۱۰ هکتار رسید که از رکورد ۴۰۵،۲۲۵ هکتار سال قبل بیشتر است. با توجه به کاهش قیمت شکر، برآورد می‌شود میزان چغندر قند مصرفی برای تولید اتانول در فصل جدید شدیداً بهبود یابد. با این حال انتظار می‌رود که تولید شکر فرانسه با ۱۴۰،۰۰۰ تن کاهش به ۵/۶۵ میلیون تن برسد.

تغییر قابل توجه اولویت کارخانه‌های برزیلی از تولید شکر به تولید اتانول طی ماه‌های اخیر و افزایش قیمت این محصول، باعث شد که در هفته دوم ماه نوامبر، معاملات شکر خام در بازار نیویورک به بالاترین سطح خود در سال، ۵/۵ تن در ماه گذشته برسد و هر پوند شکر خام با رقمی معادل ۱۵/۲۸ سنت به ازای هر پوند و شکر سفید نیز هر تن ۴۰۰ دلار معامله گردد.

در نیمه دوم ماه ژوئن، تخصیص شکر به حداکثر ۵۰/۴۷ درصد رسید ولی در ۷ مورد از ۸ مورد به‌روزرسانی با سقوط همراه بود و در نیمه دوم اکتبر به ۴۲/۸۵ درصد تنزل کرد. این کاهش شدید، نه تنها بیانگر ۶/۴۴ درصد افت تخصیص شکر نسبت به دوره مشابه سال قبل بود، بلکه تا سطح تخصیص سال‌های ۲۰۱۴-۱۵ و ۲۰۱۵-۱۶ کاهش یافت، یعنی زمانی که فعالیت آسیاب‌های نیشکری بیشتر به تولید اتانول اختصاص یافته بود. با توجه به اینکه پیش‌بینی می‌شود اولویت تولید اتانول تا سال ۲۰۱۸-۱۹ تداوم داشته باشد به‌نظر می‌رسد کارخانه‌های برزیلی در سال ۲۰۱۸-۱۹، با کاهش شدیدی در تولید شکر مواجه خواهند بود و بسته به میزان کاهش، ممکن است مازاد شکر سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر / سپتامبر) را نیز کاهش دهند.

با این حال، هنوز پیش‌بینی اصلی ما برای سال ۲۰۱۷-۱۸، نشان‌دهنده این است که تولید جهانی هر سال افزایش یافته و میزان افزایش در سال جاری به مرز ۱۴/۲ میلیون تن و کل تولید جهانی به ۱۹۲/۲ میلیون تن محصول خام برسد. این سطح تولید، حدود ۰/۹ میلیون تن کمتر از پیش‌بینی نیمه آگوست است که دلیل این افت، بازنگری در پیش‌بینی تولید شکر اتحادیه اروپا، روسیه و کاهش تولید برزیل است.

یادآور می‌شود که F.O.LICHT، معادل شکر چغندرهایی که به محصول نهایی شکر کریستالی تبدیل نشد را در برآوردها تولید شکر خود به حساب نمی‌آورد (مثلاً مقادیر شکر قابل استحصال از چغندر که برای اتانول سوختی مورد استفاده قرار گرفته است). لذا این مسئله می‌تواند دلیل اختلاف گزارشات این نشریه با آمارهای برخی از انجمن‌های شکر و ارقام رسمی اتحادیه اروپا باشد. به‌علاوه تمام اطلاعات ارقام تولید برحسب ارزش خام ارائه شده‌اند و برای تبدیل به ارزش سفید می‌توان از ضریب ۰/۹۲ استفاده کرد. کلام آخر اینکه، عنوان می‌شود که مسا، پیش‌بینی‌ها میزان تولید شکر جهانی را براساس سال زراعی هر کشور ارائه می‌کنیم در حالی که اینگونه نیست و مقادیر محاسبه شده جهت پیش‌بینی تراز شکر جهانی برای هر کشور بر مبنای یک دوره زمانی متحدالشکل (اکتبر / سپتامبر) می‌باشد چرا که این نکته، پیش شرط پیش‌بینی‌های مربوط به تغییر موجود (یعنی مازاد / کسر) در طول یک سال است.

شکر چغندری

احتمال می‌رود سطح تولید شکر چغندری جهان در سال زراعی ۲۰۱۷-۱۸ با ۴/۱ میلیون تن افزایش به ۴۴/۶ میلیون تن برسد که ۰/۴ میلیون تن بیشتر از پیش‌بینی ماه آگوست است و این رشد ناشی از بازنگری تولید شکر در اتحادیه اروپا و روسیه است.

در سال ۲۰۱۷، سطح زیرکشت آلمان، با ۲۲/۷ درصد افزایش به مرز ۳۸۵،۵۴۴ هکتار رسید. احتمالاً شرایط مناسب آب و هوایی، باعث افزایش عملکرد محصول به ۸۳/۳ تن در هکتار خواهد شد که افزایش ۱۰/۳ درصدی نسبت به سال قبل و افزایش تولید حدود ۱۰ تنی نسبت به میانگین ۵ سال اخیر را نشان می‌دهد. محتوای شکر نیز به ۱۷/۸ درصد رسید و پیش‌بینی می‌شود مقدار تولید را به بیش از ۵ میلیون تن برساند که ۰/۴ میلیون تن بیشتر از پیش‌بینی ماه آگوست است. این آمار نشان‌دهنده افزایش قابل توجه ۱/۲ میلیون تنی تولید نسبت به سال قبل است. پیش‌بینی می‌شود که تخصیص چغندر قند برای تولید اتانول با رشد قابل توجهی مواجه شده و به سطح سال ۲۰۱۴-۱۵ برسد که بیانگر ۸۷ درصد رشد نسبت به سال قبل است.

لهستان به‌عنوان سومین تولیدکننده بزرگ اتحادیه اروپا، سطح زیرکشت چغندر قند خود را در سال ۲۰۱۷ به ۲۳۱،۹۰۰ هکتار افزایش داد که این رقم در سال ۲۰۱۶ معادل ۲۰۳،۱۰۰ هکتار بود. با توجه به عملکرد تولید ۶۷ تن در هکتار (بالاتر از میانگین ۶۲/۸ تن در هکتار ۵ ساله اخیر) و محتوای شکر ضعیف و کمتر از ۱۷ درصد، به‌نظر نمی‌رسد که تولید شکر این کشور در فصل جدید به بیش از ۲/۴ میلیون تن برسد که ۸۰۰۰۰ تن کمتر از پیش‌بینی قبلی ما است، با این حال هنوز هم از تولید ۲/۳ میلیون تن سال قبل بیشتر است.

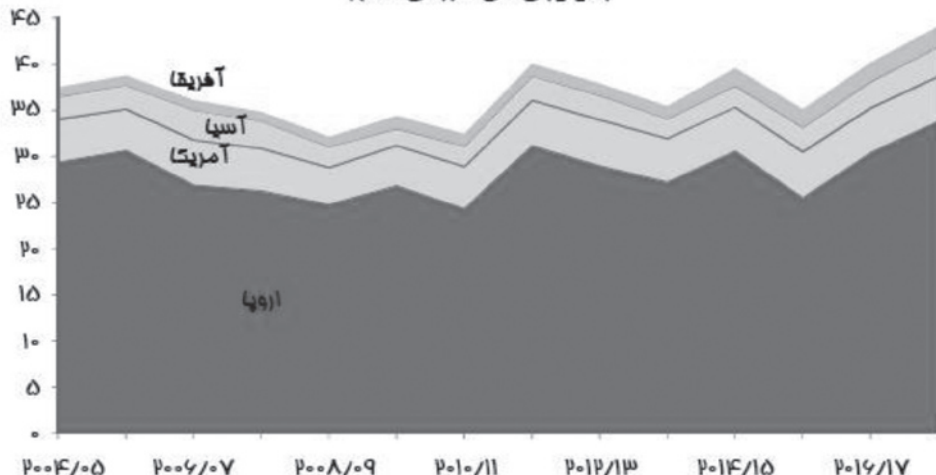
در انگلستان برای سال زراعی ۲۰۱۷-۱۸، سطح انعقاد قراردادهای زیرکشت حدود ۳۰ درصد بیش از قبل است. سطح سبزی محصول بسیار مطلوب بود و با بارندگی و درجه حرارت بسیار خوبی در مرحله رشد همراه بوده است. از آنجایی که واحد تولید اتانول در کارخانه شکر و سینگن با نهایت ظرفیت خود در فصل جدید فعالیت می‌کند، به‌نظر می‌رسد که تولید شکر امسال انگلیس به مرز ۱/۴ میلیون تن برسد که از تولید حدود یک میلیون تنی سال قبل بیشتر است.

سوئد پیش‌بینی کرده است که عملکرد در واحد سطح هلند به بیش از ۹۱ تن در هکتار، با محتوای شکر حدود ۱۷ درصد برسد. به‌صورت نظری می‌توان محاسبه کرد که این تولید سبب استحصال ۱۵ تن در هکتار شکر سفید خواهد شد که بسیار بالاتر از متوسط ۱۳/۸ تن ۵ سال اخیر بود و احتمالاً یک رکورد بی‌سابقه خواهد بود (این رکورد در سال ۲۰۱۴-۱۵ معادل ۱۵/۱ تن بر هکتار بود). با وجود نقص‌های فنی در بعضی از کارخانه‌ها، عملیات فرآوری چغندر شروع شد و قرار است طی برنامه در هفته اول ماه فوریه به اتمام برسد. تولید خوب شکر، ما را امیدوار کرده است که با افزایش ۵۰۰۰۰ تنی تولید مواجه باشیم و بدین ترتیب، میزان محصول خام در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۱/۴ میلیون تن خواهد رسید. سطح زیرکشت چغندر قند بلژیک در سال ۲۰۱۷، با بیش از ۱۴ درصد افزایش به ۶۴۴۰۰ هکتار رسید. آماده‌سازی و اتمام عملیات کشت و شرایط مناسب آب و هوایی در بیشتر ایام رشد، باعث شد که انتظار داشته باشیم میزان تولید خیلی بالاتر از میانگین ۵ سال گذشته باشد. در مجموع به‌نظر می‌رسد تولید شکر چغندر بلژیک، برای اولین بار در تاریخ به بیش از یک میلیون تن برسد که ۱۱۷۰۰۰ تن بیشتر از پیش‌بینی ماه آگوست و ۰/۷ میلیون تن بیشتر از تولید سال قبل است.

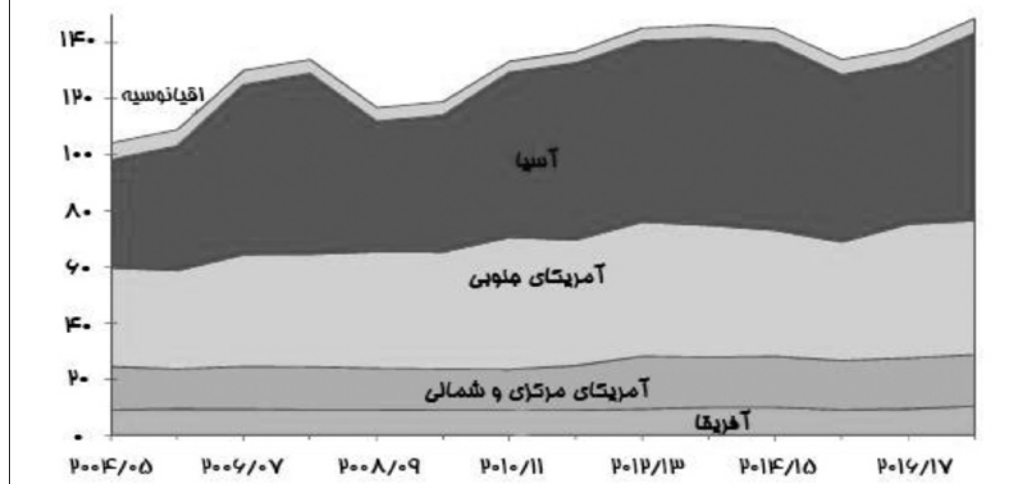
سایر کشورهای اروپایی

تا ۱۶ نوامبر، بیش از ۹۵ درصد سطح ۱/۱۸ میلیون هکتار زیرکشت چغندر قند روسیه برداشت شد و عملیات برداشت در حال اتمام است. میزان برداشت چغندر قند تا این تاریخ به مرز ۴۸/۱ میلیون تن رسید که از رقم برداشت ۵۰/۱ میلیون تن

تولید جهانی شکر چغندری (میلیون تن، ارنش‌ها)

تولید جهانی شکر نیشکری (میلیون تن، ارزش خام)

آمریکای شمالی و مرکزی

پیش‌بینی می‌شود تولید شکر نیشکری آمریکای شمالی و مرکزی افزایش جزئی یافته و به ۱۸/۵ میلیون تن برسد که ۰/۴ میلیون تن بیشتر از تولید سال قبل می‌باشد. این حجم تولید، ۰/۱ میلیون تن بالاتر از پیش‌بینی ماه آگوست است.

گرچه حجم نیشکر آسیاب شده در مکزیک، طی سال گذشته کمتر از میزان مورد انتظار به پایان رسید، ولی برآورد می‌کنیم که با بهبود شرایط، میزان تولید در اصل جدید افزایش یافته و از ۶/۱ میلیون تن سال قبل به مرز ۶/۴ میلیون تن برسد. بهبود عملکرد تولید به همراه توسعه ۳ درصدی سطح زیرکشت نیشکر، از عوامل اصلی این افزایش می‌باشند. پس از پایان اختلافات تجاری مبادله شکر با ایالات متحده (که بازار اصلی صادرات مکزیک می‌باشد)، نگرانی‌ها از بین رفته و انگیزه‌های لازم در بخش صنعت بهبود یافته است.

برآورد می‌شود میزان تولید شکر نیشکری ایالات متحده در سال ۲۰۱۷-۱۸، نسبت به سال قبل تقریباً ثابت و در مرز ۳/۵ میلیون تن پایدار بماند. گرچه سطح زیرکشت این کشور در سال ۲۰۱۷-۱۸، سه درصد کمتر از سال گذشته است لیکن بازدهی بالاتر محصول، این خلاء را پر کرده است. احتمال می‌رود که سقف تولید شکر گواتمالا از سطح ۲/۹ میلیون تن در ۲۰۱۶-۱۷ به ۳ میلیون تن در فصل جدید برسد. بهبود شرایط تولید عامل این افزایش است که متعاقب افت تولید سال قبل حاصل شده است. صنعت شکر کوبا در سال ۲۰۱۶-۱۷ توانست ۱/۹ میلیون تن شکر تولید کند که با وجود روند افزایشی سالانه، باز هم سطح تولید از حد مورد انتظار کمتر بود. در ابتدا انتظار داشتیم که میزان محصول در فصل جدید تا ۲ میلیون تن افزایش یابد ولی به دلیل وقوع طوفان ایرما در ماه سپتامبر، این افزایش مقدور نشد. ایرما، قوی‌ترین طوفان ده سال گذشته بود که منطقه کارائیب را هدف قرار داد و مزارع را از ایالت شرقی هول‌گوبن تا آرتمیسا تخریب کرد. بیشترین خسارت این طوفان در ایالت‌های کاماگویی، سی آگو د اویلا و مخصوصاً ویلا کلا حادث شد. بنابراین در این بازنگری انتظار داریم که محصول این کشور نهایتاً به سطح سال قبل برسد.

آمریکای جنوبی

گمان می‌رود تولید شکر نیشکری آمریکای جنوبی در سال ۲۰۱۷-۱۸ به مرز ۴۷/۵ میلیون تن برسد که نیم میلیون تن کمتر از پیش‌بینی قبلی ما و همین‌طور کمتر از ۴۷/۸ میلیون تن سال قبل است. تا اکتبر، ۵۲۹/۶ میلیون تن نیشکر برزیل در منطقه جنوب مرکزی (CS) آسیاب شد در حالی که این رقم در دوره مشابه سال گذشته در حدود ۵۴۰/۲ میلیون تن بوده است. متوسط عملکرد نیشکر از شروع برداشت در اول آوریل به حدود ۷۳/۵۳ تن در هکتار می‌رسد که از متوسط ۷۸/۷۷ تن در هکتار سال قبل کمتر است. تخصیص اندکی بالاتر شکر (۴۷/۶۰ درصد در مقابل ۴۶/۶۸ درصد) و بهبود قابل توجه سطح ATR در نی (۱۳۷/۸ کیلوگرم در مقابل ۱۳۴ کیلوگرم)، باعث شد که میزان تولید شکر از ۳۲/۲ میلیون تن به ۳۳/۱ میلیون تن افزایش یابد. در مقابل، تولید اتانول از ۲۲/۷ میلیارد لیتر به ۲۲/۶ میلیارد لیتر کاهش یافت. حدود ۴۳ کارخانه تا ۳۱ اکتبر فعالیت خود را در این فصل به اتمام رسانده‌اند، در صورتی که طی دوره مشابه سال قبل، ۶۷ کارخانه فعالیت خود را تمام کرده بودند.

پیش‌بینی قبلی ما در ماه آگوست، زمانی منتشر شد که صنعت شکر هنوز با اولویت شدید برای تولید شکر فعالیت می‌کرد، قبلاً در همان زمان هشدار دادیم که این وضعیت به علت سقوط شدید قیمت‌های شکر و حمایت‌های دولت برای اتانول، در زمان باقیمانده فصل آسیاب تغییر خواهد کرد.

آسیا

برآورد می‌شود که تولید شکر نیشکری آسیا در سال ۲۰۱۷-۱۸ از ۵۷/۸ میلیون تن سال قبل (که پایین‌ترین سطح تولید در طول ۷ سال گذشته بوده است) به ۶۶/۵ میلیون تن در سال جدید افزایش یابد. این میزان تولید، ۰/۴ میلیون تن کمتر از پیش‌بینی قبلی ما است.

برآورد ما بر این است که سطح تولید هندوستان نسبت به پیش‌بینی ماه آگوست بدون تغییر خواهد ماند. احتمال می‌رود که به علت بهبود نزولات آسمانی در طول فصل بارندگی موسمی ۲۰۱۶ و افزایش قیمت نیشکر، بهبود در افزایش محصول این کشور حاصل گردد. این بارندگی‌ها پس از افت تولید به دلیل خشکسالی‌های متوالی سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵، باعث شده است که سطح زیرکشت در دو ایالت ماهاراشترا و کارناتاکا (از سه ایالت بزرگ تولیدکننده نیشکر این کشور) به حالت قبل برگردد. با احتمال افزایش تولید شکر در ایالت اوتارپرادش، پیش‌بینی می‌شود که میزان تولید شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ با ۵/۱ میلیون تن افزایش نسبت به سال قبل، به رقمی در حدود ۲۷/۲ میلیون تن (معادل ۲۵ میلیون تن شکر سفید) برسد که در مقایسه با تولید ۲۲/۱ میلیون تن (معادل ۲۰/۳ میلیون تن شکر سفید) این فصل، رشد قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد. باتوجه به اینکه در ایالت‌های بزرگ تولیدکننده نیشکر، بارندگی‌های کافی در موسم بارندگی ۲۰۱۷ حادث گردید انتظار بر این است که تولید شکر هندوستان در سال ۲۰۱۸-۱۹، حتی به بیشتر از مقادیر مذکور نیز افزایش یابد.

تولید شکر تایلند در سال ۲۰۱۶-۱۷ به دلیل افزایش محتوای شکر در نی، اندکی افزایش یافت و با ۰/۲ میلیون تن رشد نسبت به سال قبل، به رقمی معادل ۱۰/۳ میلیون تن رسید، این در حالی است که حجم نیشکر خرد شده از ۹۴ میلیون تن سال قبل به ۹۳ میلیون تن کاهش داشته است. بارندگی‌های بسیار خوب ماه‌های اخیر در مرحله رشد نیشکر، سبب برداشت محصولی پرزاده در فصل جاری خواهد شد. مهم‌تر از این، تغییر الگوی کشت کشاورزان برنج‌کار به کشت نیشکر است. این عوامل تایلند را قادر خواهند ساخت تا سطح تولید شکر خود را در فصل جدید به بیش از ۱۲ میلیون تن ارتقا دهد که ۱۶/۵ درصد بیشتر از تولید سال قبل و بدون تغییر نسبت به پیش‌بینی اولیه ما می‌باشد.

برآورد می‌شود که سطح برداشت نیشکر چین در سال ۲۰۱۷-۱۸ نسبت به سال قبل، ۴/۱ درصد افزایش یابد که علت این افزایش، رشد قیمت‌های نیشکر و شکر در سال ۲۰۱۶-۱۷ بود. این افزایش قیمت‌ها، کشاورزان را به کشت بیشتر ترغیب کرده است.

به‌علاوه، دولت مرکزی در ایالت گوانجو به‌عنوان تولیدکننده عمده، اقدام به پرداخت یارانه جهت تهیه نیازهای اولیه کشت به کشتکاران نیشکر کرده است، این اقدام بخشی از برنامه دولت مرکزی جهت افزایش تولید شکر به مرز ۱۶/۳ میلیون تن (معادل ۱۵ میلیون تن ارزش سفید) در برنامه توسعه ۵ ساله (۲۰۲۰-۲۰۱۶) می‌باشد. با توجه به انتظار بهبود عملکرد تولید محصول نسبت به سال قبل، برآورد می‌کنیم تولید شکر نیشکری با ۱۰ درصد افزایش، به ۹/۹ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ برسد که ۰/۹ میلیون تن کمتر از پیش‌بینی قبلی است.

دوره مشابه سال قبل کمتر است. میانگین برداشت حدود ۷/۲ درصد کاهش یافته و به ۴۳/۱ تن در هکتار رسیده است، در صورتی که سال قبل در این زمان، میزان برداشت حدود ۴۶/۵ تن در هکتار بود. از طرفی دیگر، ضریب استحصال شکر تقریباً یک‌درصد بیشتر شده است. روی هم رفته، به نظر می‌رسد افزایش سطح زیرکشت، کاهش عملکرد در واحد سطح را جبران کند ولی افزایش عیار قند می‌تواند میزان تولید را بالا برده و به رکورد ۶/۹ میلیون تنی برساند. این رقم بیش از تولید ۶/۷ میلیون تن سال قبل بوده و ۰/۴ میلیون تن بیشتر از پیش‌بینی ماه آگوست است. کشاورزان اوکراینی، سطح زیرکشت چغندر قند خود را با حدود ۸/۵ درصد افزایش، به ۳۱۸،۰۰۰ هکتار رساندند. صادرات قابل توجه تولیدکنندگان داخلی در سال ۲۰۱۶-۱۷، باعث توسعه سطح زیرکشت، سرمایه‌گذاری روی کارخانه‌های شکر و بهبود کیفیت شکر شد. با این حال شرایط نامساعد جوی باعث شد میانگین تولید، ۵/۳ درصد کاهش یافته و میزان برداشت در هکتار به مرز ۵۴/۱ تن برسد. وقوع این خسارت در دهم نوامبر بود، زمانی که ۸۵ درصد برداشت مزارع چغندر به اتمام رسیده بود. میزان عیار قند چغندر هم نسبت به سال قبل کمتر است، بنابراین بعید به نظر می‌رسد تولید نهایی شکر چغندر از ۲/۲ میلیون تن سال قبل بیشتر شود. تولید شکر ترکیه در سال ۲۰۱۶-۱۷ با ۱۸ درصد افزایش سطح زیرکشت و عملکرد خیلی بالا، به ۲/۸ میلیون تن رسید. انتظار برای این است که سطح تولید در ۲۰۱۷-۱۸ نسبتاً بدون تغییر باقی بماند.

تولید چغندر قند در خارج از اروپا

به نظر می‌رسد که در سال ۲۰۱۷-۱۸، میزان تولید شکر چغندری خارج از اروپا، اندکی افزایش یافته و به ۱۰/۵ میلیون تن برسد که در مقایسه با ۹/۹ میلیون تن سال قبل، رشد نشان می‌دهد لیکن این مقدار ۰/۳ میلیون تن کمتر از پیش‌بینی ماه آگوست است. تولیدکنندگان عمده در این گروه عبارتند از: ایالات متحده، مصر، چین، ایران و ژاپن.

تولید شکر چغندر ایالات متحده از پیش‌بینی ۴/۶ میلیون تن ماه آگوست به ۴/۵ میلیون تن تنزل یافت. این کاهش عمدتاً به علت رکورد تولید ماه سپتامبر بود که از محصول جدید سال ۲۰۱۷-۱۸ به حساب محصول سال قبل منظور شده بود.

به علت سرمایه‌گذاری مصر در بخش تولید شکر چغندری، به نظر می‌رسد تولید این کشور در سال ۲۰۱۷-۱۸ به رکورد ۱/۵ میلیون تن برسد. توسعه کارخانه‌های موجود باعث شده است که میزان تولید در سال ۲۰۱۶-۱۷ به ۱/۴ میلیون تن افزایش یابد لذا پیش‌بینی می‌کنیم که سطح تولید در فصل جدید نیز با شیب ملایمی افزایش یابد. این موضوع بستگی دارد به اینکه آیا کارخانه جدید ال‌نوران بدون تأخیر شروع به کار خواهد کرد یا خیر؟ اگر همه اقدامات طبق برنامه انجام گیرد میزان تولید حتی از پیش‌بینی فعلی هم بیشتر خواهد بود.

تولید شکر چغندر چین در خلال دو اصل گذشته در حدود ۴۲ درصد رشد داشته و باعث تولید ۱/۱ میلیون تن محصول در سال ۲۰۱۶-۱۷ شده است. اکثر کشاورزان در ایالت‌هایی مانند مغولستان مرکزی، به علت سیاست‌های دولت روی ذرت و کاهش قیمت آن، الگو کشت خود را به سمت توسعه چغندر قند تغییر داده‌اند. باتوجه به قیمت مناسب چغندر قند، به نظر می‌رسد این افزایش پایدار بماند. علاوه بر افزایش سطح زیرکشت، مکانیزاسیون بهتر، معرفی ارقام جدید و نوسازی تولید شکر نیز باعث شده است که بهبود در تولید حاصل گردد. به‌طور کلی، در حال حاضر انتظار داریم تولید فصل جدید شکر چغندر این کشور به مرز ۱/۲ میلیون تن برسد که ۰/۱ میلیون تن کمتر از برآورد قبلی است.

ایران نیز موفق شده است میزان تولید خود را در سال‌های اخیر افزایش دهد، به طوری که در سال قبل مقدار تولید این کشور به حدود ۰/۹ میلیون تن رسید که بیشتر از تولید ۰/۸ میلیون تن سال ۲۰۱۵-۱۶ است.

تولید شکر نیشکری

وضعیت تولید در حال پیشرفت شکر نیشکری در برزیل، مانند افزایش در تمام کشورهای تولیدکننده به‌ویژه کشورهای آسیایی، ممکن است تولید شکر نیشکری را با ۱۰ میلیون تن افزایش به رکورد ۱۴۷/۵ میلیون تن در فصل جدید برساند.

این میزان تولید، ۱/۲ میلیون تن کمتر از پیش‌بینی قبلی است، ولی هنوز ۱/۲ میلیون تن بیشتر از رکورد بی‌سابقه سال ۲۰۱۳-۱۴ می‌باشد. تولید شکر نیشکری ممکن است در آسیا تا ۸/۷ میلیون تن افزایش یابد که این موضوع ناشی از افزایش شدید تولید در هندوستان و تایلند خواهد بود.

آسیا با تولید ۶۶/۵ میلیون تن (در مقابل ۵۷/۸ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷)، ۴۵ درصد تولید شکر نیشکری جهان، آمریکای جنوبی با ۴۷/۵ میلیون (در مقابل ۴۷/۸ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷) معادل ۳۲ درصد تولید شکر نیشکری جهان، آمریکای شمالی و مرکزی با ۱۸/۵ میلیون تن (در مقابل ۱۸/۱ میلیون تن در سال ۲۰۱۶-۱۷) معادل ۱۳ درصد، آفریقا با ۱۰ میلیون تن (در مقابل ۸/۸ میلیون تن در سال ۲۰۱۶-۱۷) معادل ۷ درصد تولید جهانی شکر نیشکری و استرالیا با ۵ میلیون تن (در مقابل ۵/۱ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷) معادل ۴ درصد تولید شکر نیشکری جهان را تشکیل می‌دهند.

کشاورزی ۱۳۹۷

بخش کشاورزی به دلیل تأمین امنیت غذایی، ایجاد صنایع تبدیلی و تکمیلی، اشتغال، افزایش صادرات غیرنفتی، ارزآوری و... از اهمیت بسزایی برخوردار است. بخش کشاورزی در کشورهای توسعه یافته بیشتر نقش امنیت غذایی را ایفا می‌کند و در کشورهای کم درآمد و در حال توسعه، به دلیل گستردگی و پیوندهای قوی با سایر بخش‌های اقتصادی و به علت صنایع تبدیلی و تکمیلی علاوه بر افزایش امنیت غذایی، به عنوان موتور و محرک اولیه رشد اقتصادی عمل می‌کند. بخش کشاورزی در ایران حدود ۱۸ درصد اشتغال و ۷ درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهد. این بخش در موقعیت‌های سیاسی خاص مانند تحریم، اغلب اهمیتی دوچندان می‌یابد.

تحلیل مسئله

بررسی بخش کشاورزی در یک سال گذشته حاکی از آن است که رشد ارزش افزوده این بخش در سال ۱۳۹۵ معادل ۳/۳ درصد و براساس آخرین آمار در بهار ۱۳۹۶، معادل ۱/۳ درصد بوده است. اشتغال این بخش در تابستان ۱۳۹۶ نسبت به مدت مشابه سال گذشته، ۸۵ هزار نفر افزایش داشته است. از سوی دیگر، صادرات بخش کشاورزی در تابستان ۱۳۹۶ نسبت به مدت مشابه سال گذشته، ۱۵ درصد افزایش در وزن و ۹ درصد کاهش در ارزش را تجربه کرده و متأسفانه در واردات، ۶ قلم از ده قلم عمده کالاهای وارداتی کشور مربوط به بخش کشاورزی است. همچنین براساس آمار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، شاخص بهای تولیدکننده در بخش کشاورزی، جنگل داری و ماهیگیری در شهریور ۱۳۹۶ نسبت به مدت مشابه سال قبل، ۵/۱۲ درصد افزایش یافته که نسبت به بخش‌های دیگر بیشترین افزایش را داشته است. به لحاظ بارندگی، ارتفاع کل ریزش‌های جوی در سال آبی ۱۳۹۶-۱۳۹۵، بالغ بر ۲/۲۳۳ میلی‌متر و حجم بارش در این دوره برابر با ۳/۳۸۴ میلیارد مترمکعب است. برای پیش‌بینی بخش کشاورزی در یک سال آینده با توجه به سناریوهای مختلف شامل ۱- برگشت به حالت قبل از تحریم‌ها، ۲- برگشت به حالت قبل از توافق برجام، ۳- تشدید و وضع تحریم‌های جدید و ۴- ادامه روند کنونی، می‌توان چنین گفت که متغیرهای کلان بخش کشاورزی در یک سال آینده با چالش‌های اساسی مواجه خواهند شد و دلیل این موضوع، کاهش بیشتر محصولات و وجود نهاده‌های اولیه از سال‌های گذشته است. از این رو، پیش‌بینی می‌شود متغیرهای کلان اقتصادی بخش کشاورزی مانند ارزش افزوده، رشدی مانند سال‌های قبل (حدود ۴ درصد) را داشته باشد. به‌طور کلی، آینده بخش کشاورزی در میان‌مدت و بلندمدت به تدابیر مسئولان در به‌کارگیری توان داخلی یا ادامه روند گذشته دارد، زیرا بخش کشاورزی در ایران از نقاط قوت بسیاری مانند ۱- وجود تعداد زیادی افراد متخصص فارغ‌التحصیل در رشته کشاورزی، ۲- تنوع اقلیمی به لحاظ وجود چهار فصل در کشور، ۳- وجود گیاهان دارویی فراوان و متنوع که امروزه به دلایل دارویی اهمیت بسیاری یافته است، ۴- وجود مزیت نسبی در تولید برخی محصولات مانند پسته، خرما، زعفران، خشکبار، زیره، مرکبات و... ۵- تأمین مواد خام و اولیه مورد نیاز صنایع بالادستی و... برخوردار است که در صورت مدیریت و برنامه‌ریزی مناسب، دستیابی به رشد پایدار در این بخش دور از انتظار نیست.

راهکارهای پیشنهادی

- با توجه به وضعیت بخش کشاورزی، توجه به موارد زیر برای بهبود این بخش ضروری است.
- توجه کافی به کشت‌های نوین و استفاده از کشت گلخانه‌ای
 - تدوین الگوی مناسب کشت
 - جهت‌دهی به سیاست‌های حمایتی از بخش کشاورزی
 - حمایت از آموزش نیروی کار در بخش کشاورزی
 - برنامه‌ریزی برای کاهش واردات محصولات کشاورزی
 - مدیریت صادرات محصولات کشاورزی با ارزآوری بالا
 - مدیریت منابع آب در بخش کشاورزی
 - حمایت از کشت‌های فراسرزمینی
 - حمایت از تشکیل صنایع تبدیلی و تکمیلی و ارتقای فناوری تولید آن‌ها.

منبع: مؤسسه تدبیر اقتصاد

صنعت و معدن در سال آینده

بیان مسئله

ایران حدود ۲۵ درصد می‌باشد و در همان حال در زنجیره اقتصادی کشور به‌عنوان رابط سایر بخش‌های اقتصاد کشور شناخته شده که منجر می‌شود رونق و رکود آن به سایر بخش‌ها منتقل شود. از این رو، آشنایی با وضعیت گذشته، وضع فعلی و چشم‌انداز این بخش تصویر روشنی از واقعیت و چشم‌انداز اقتصاد کشور را در اختیار قرار می‌دهد.

بخش صنعت در اقتصاد ایران علاوه بر دارا بودن تنوع مناسب، ظرفیت بالقوه‌ای نیز جهت شکوفایی و کمک به رشد و توسعه اقتصادی کشور دارد. با وجود این، بیشترین آسیب به تولید ملی از بخش صنعت به اقتصاد کشور وارد شده است. سهم بخش صنعت و معدن از کل اقتصاد در

پایداری رشد تولید شکر

از صفحه ۷

در کلمبیا و پرو، افزایش اندکی پیش‌بینی می‌شود و کاهش قابل توجهی در آرژانتین محتمل است. افزایش محصول در کلمبیا ناشی از کاشت ارقام اصلاح شده نیشکر می‌باشد، در حالی که بارندگی‌های ناهمگام و وضعیت نامطلوب آفتاب در کاهش محصول آرژانتین دخیل بوده‌اند. آسیایب نی‌ها در منطقه کلیدی توکیومن در اوایل ماه نوامبر خاتمه یافت. طبق اظهارات منابع محلی آرژانتین، کاهش تولید در این منطقه به‌علت سال‌خورده بودن مزارع، یک دوره خشکسالی، درجه حرارت بالای بین ماه‌های دسامبر و ژانویه و روزهای ابری پاییز بوده که مانع از رشد مطلوب مزارع نیشکر شدند. یخبندان اواسط سال نیز در کیفیت نی‌ها مؤثر بوده است.

آفریقا

تصور می‌رود که تولید شکر نیشکری آفریقا در سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۱۰ میلیون تن برسد که در مقایسه با تولید ۸/۸ میلیون تنی سال ۱۷-۲۰۱۶، رشد داشته است. افزایش قابل توجه تولید در آفریقای جنوبی و همچنین برنامه توسعه نیشکر اتیوپی، از دلایل اصلی این رشد می‌باشند. تولید شکر در آفریقای جنوبی به‌عنوان بزرگترین تولیدکننده شکر قاره آفریقا، از سال ۱۵-۲۰۱۴ تحت تأثیر خشکسالی قرار گرفت به طوری که در سال ۱۷-۲۰۱۶ تا سقف ۱/۶ میلیون تن تنزل داشت. به‌عبارت دیگر، ۰/۹ میلیون تن کمتر از ۳ سال قبل بود. بارندگی‌های سال گذشته بسیار خوب بود و انتظار می‌رود تولید و بازدهی نیشکر در سال ۱۸-۲۰۱۷ بهتر شده و میزان تولید تا حد ۲ میلیون تن افزایش یابد، که سطحی معادل پیش‌بینی قبلی است. به نظر می‌رسد تولید شکر نیشکری مصر در سال ۱۸-۲۰۱۷ از ۱/۲ میلیون تن سال قبل به ۱/۳ میلیون تن افزایش یابد که دلیل آن، افزایش سطح زیرکشت است. تلاش دولت جهت کاهش سطح زیرکشت نیشکر به سبب مصرف بالای آب ناموفق بوده است، زیرا قیمت بالای دولتی نیشکر، کشاورزان را به کشت بیشتر ترغیب می‌کند. در اتیوپی، گرچه اجرای پروژه بزرگ با تأخیر همراه بود ولی بالاخره به ثمر نشست. برآورد می‌شود که در سال ۱۸-۲۰۱۷، تولید شکر این کشور به دو برابر سال قبل افزایش

در واقع از اواسط ماه آگوست، کارخانه‌ها نسبت به سال قبل، نی کمتر جهت تولید شکر تخصیص داده‌اند و این فاصله هنوز در حال افزایش است. این تغییر در نیمه دوم ماه آگوست به‌صورت سرسام‌آوری زیاد شد و به ۶/۴۴ درصد رسید (۴۲/۸۵ درصد تخصیص برای شکر امسال در مقابل ۴۹/۲۹ درصد سال قبل). بنابراین گرایش به سمت تولید اتانول یک امر قطعی بود تا احتمالی، لذا ما در حال حاضر انتظار داریم که در طول فصل برداشت، ۴۶/۶ درصد نیشکرها برای تولید شکر منظور شود که اندکی از ۴۶/۳ درصد سال قبل بیشتر است.

پیش‌بینی قبلی ما ۴۷/۵ درصد اعلام شده بود که به‌طور مشخص بالاتر از پیش‌بینی حاضر می‌باشد. در عوض پیش‌بینی خود را برای ART افزایش داده‌ایم که ۱۳۶/۷ کیلوگرم برای هر تن نی می‌باشد و از ۱۳۴/۵ تن قبل بالاتر است. فعلاً پیش‌بینی می‌کنیم که تولید شکر این فصل به مرز ۳۵/۵ میلیون تن برسد که فقط ۰/۱ میلیون تن از برآورد قبلی ما کمتر است و با تولید ۳۵/۶ میلیون تنی سال قبل تفاوت زیادی ندارد. احتمالاً تولید اتانول به مرز ۲۵/۲ میلیارد لیتر می‌رسد که از ۲۴/۳ میلیارد لیتر پیش‌بینی قبلی بیشتر می‌باشد لیکن هنوز هم از تولید ۲۵/۷ میلیارد لیتر سال قبل کمتر است. دورنمای تولید در منطقه شمال شرق برزیل ضعیف است، زیرا خشکسالی‌های متوالی در سال‌های گذشته سطح زیرکشت را کاهش داده است. در حال حاضر به‌نظر می‌رسد که مجموع نیشکر خردشده در منطقه شمال شرق در سال ۱۸-۲۰۱۷، فراتر از ۴۳ میلیون تن نرسد (که از ۴۴/۷ میلیون تن سال قبل کمتر است) و احتمالاً ۲/۸ میلیون تن شکر از آن حاصل شود که ۰/۳ میلیون تن کمتر از تولید سال قبل است. روی هم رفته، در این تاریخ پیش‌بینی می‌شود که مجموع تولید شکر برزیل در ۱۸-۲۰۱۷ به مرز ۴۰/۲ میلیون تن خواهد رسید که از رکورد ۴۰/۵ میلیون تن سال قبل کمتر بود و در مقایسه با برآورد قبلی نیز ۰/۳ میلیون تن افت نشان می‌دهد. در حال حاضر به‌نظر می‌رسد که در سایر مناطق این قاره تغییرات چندانی در میزان تولید وجود نخواهد داشت.

تحلیل مسئله

رشد منفی شاخص تولید بخش های صنعت و معدن در سال های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲، عمدتاً به دلیل تشدید تحریم های اقتصادی و تعطیلی تعدادی از بنگاه های تولیدی بوده است. عمده اثرات تحریم در بخش صنعت و معدن را می توان در واردات کالاهای سرمایه ای، کالاهای واسطه ای و مواد خام و ایجاد مشکل در گشایش «ال سی» و نقل و انتقالات مالی دید که همین موضوع منجر به دور زدن تحریم ها و تحمیل هزینه های مبادله زیادی به واحدهای تولیدی شد که کاهش سودآوری، نیمه فعال شدن و تعطیلی آنها در دوران تحریم ها را به همراه داشته است. اثر اصلی وضع تحریم ها بر بخش صنعت را می توان از کانال کاهش واردات کالاهای سرمایه ای و کاهش سرمایه گذاری صنعتی مشاهده کرد. به طور کلی می توان گفت که دلیل اصلی رکود طی سال های ۱۳۹۱ تا سال ۱۳۹۴ ناشی از وضع تحریم ها بود. با دستیابی به توافق هسته ای و رفع تحریم ها شاهد گشایش های مختلفی در حوزه صنعت و معدن بودیم که به شدت این بخش را تحت تأثیر قرار داد و آنرا از رکود خارج کرد. سرمایه گذاری شرکت های معتبر خارجی، توسعه روابط بین الملل، رفع موانع حضور شرکت های خدمات فنی و مهندسی در بازارهای خارجی از جمله مواردی است که با توافق هسته ای بخش صنعت و معدن کشور را تحت تأثیر قرار داده است. یکی از مهم ترین اثرات برجام بر بخش صنعت و معدن کشور کاهش قابل توجه در هزینه های مبادله است به نحوی که رفع محدودیت ها در مبادلات بانکی و باز شدن سوئیفت، کاهش هزینه ها و تأمین مواد اولیه را با قیمت مناسب تر و با کیفیت بیشتر، کاهش ریسک و همچنین کوتاه شدن زنجیره تأمین و حذف واسطه های تجاری را به همراه داشته است.

امروز در ارتباط با تحریم ها از چهار سناریو صحبت می شود که در صورت بازگشت تحریم ها و نقض برجام، شاهد کاهش رشد بخش صنعت و معدن خواهیم بود. با تشدید تحریم ها از یک سو دستیابی به کالاها و مواد مورد نیاز واحدهای تولیدی

سخت می شود و از سوی دیگر، فروش کالاهای تولیدی کشور در بازارهای بین المللی مشکل می شود. این عوامل به نوبه خود باعث کاهش تولید بخش صنعت و معدن خواهند شد. با تداوم روند فعلی، از آنجا که هنوز فضای عدم اطمینان بر اقتصاد کشور حاکم است، نمی توان انتظار داشت تغییرات چشمگیری در سرمایه گذاری ها و در نتیجه تولید بخش صنعت و معدن به وجود آید. البته این بدان معنی نیست که اصلاً سرمایه گذاری جدیدی صورت نمی گیرد، بلکه بدان معنی است که سرمایه گذاران با احتیاط بیشتری، سرمایه گذاری جدیدی را انجام می دهند. از آثار منفی تحریم های اقتصادی می توان به افزایش نرخ ارز، افزایش قیمت کالاهای وارداتی از جمله ماشین آلات و تجهیزات سرمایه ای، عدم دسترسی به کالاهای سرمایه ای و مواد اولیه و واسطه های وارداتی، طولانی تر شدن فرآیند واردات به دلیل مشکلات مربوط به نقل و انتقال ارز بین بانکی، کاهش سرمایه گذاری خارجی در تولیدات صنعتی به دلیل بروز شرایط نااطمینانی و عدم امنیت برای سرمایه گذاران خارجی، اشاره کرد. بنابراین، چنانچه تحریم ها کاهش یابند، همه موانع یادشده مرتفع و شاهد رشد اقتصاد کشور و بخش صنعت و معدن خواهیم بود.

بخش صنعت و معدن کشور با فرصت ها و تهدیدهای مختلف در زمینه های گوناگون مواجه است. مهم ترین فرصت های بخش صنعت و معدن شامل، وجود پتانسیل معدنی بالقوه کشور، تنوع مواد معدنی و دسترسی به منابع انرژی فراوان در کشور، دسترسی به بازارهای منطقه، مزیت نسبی و رقابتی در تولید فرآورده های نفتی و همچنین مهمترین تهدیدهای این بخش شامل، خام فروشی و نوسانات قیمت مواد خام، تحریم های اقتصادی و تنش های نظامی و سیاسی در منطقه، کمبود زیرساخت های اقتصادی، عدم دسترسی به فن آوری های پیشرفته می باشد. همچنین از مهم ترین نقاط قوت بخش صنعت و معدن می توان به مواردی مانند: تنوع محصولات، حمایت دولت از بخش صنعت و معدن اشاره کرد و مهمترین نقاط ضعف این بخش را می توان در قالب مواردی همچون: رقابت پذیری پایین

صنایع تولیدی، وضعیت نامناسب فضای کسب و کار، عدم تعیین اولویت ها طبقه بندی کرد. در صورت پایبندی کشورها به توافق برجام، پیش بینی می شود روند فعلی بخش صنعت و معدن در ماه های آتی سال جاری و همچنین در سال ۱۳۹۷، با توجه به بهبود شاخص کسب و کار، دسترسی آسان تر به مواد اولیه، امکان خرید تکنولوژی های نوین، دسترسی آسان تر به بازارهای بین المللی، رفع موانع تجاری، گشایش های مالی و امکان نقل و انتقالات مالی، افزایش حجم سرمایه گذاری خارجی در بخش صنعت و معدن و... نیز ادامه یابد. همچنین، پیش بینی می شود با توجه به افزایش نسبی قیمت های جهانی در حوزه معدن و بخش معدن نیز روند رو به رشدی را در ماه های آتی دنبال کند. در سال ۱۳۹۵ و اوایل سال ۱۳۹۶ تا حدودی مشکلات واحدهای تولیدی مرتفع شد و در نتیجه، سطح اشتغال و تولید روند رو به رشدی را آغاز کرد. پیش بینی می شود این روند همچنان در سال بعد تداوم داشته و بر اشتغال و تولید بخش صنعت و معدن افزوده شود. نقض برجام و تشدید تحریم ها بخش صنعت و معدن را با مشکلات زیادی مواجه خواهد کرد، زیرا دسترسی به نهادهای تولیدی وارداتی، فناوری های نوین، سرمایه های خارجی، بازارهای بین المللی و... بیش از پیش مشکل خواهد شد و همین موضوع کاهش تولید و اشتغال بخش صنعت و معدن در سال آتی را به همراه خواهد داشت.

راهکارهای پیشنهادی

دستیابی به نرخ رشد بالا در بخش صنعت و معدن، مستلزم مرتفع شدن مشکلات این بخش است که به منظور افزایش رشد ارزش افزوده این بخش پیشنهادهای زیر ارائه می شوند:

- تسهیل دسترسی به بازارهای بین المللی؛
- اعطای تسهیلات به بنگاه های تولیدی؛
- تحقیق و توسعه؛
- توسعه بخش خصوصی مبتنی بر اصل رقابت؛
- تعیین اولویت های ارتقای بخش معدن در اقتصاد؛

منبع: مؤسسه تدبیر اقتصاد

عملیات آسیاب نیشکر در فیجی، طبق برنامه در روزهای آتی به اتمام می رسد و کارخانه لاجازا، آخرین کارخانه از ۳ کارخانه فعال خواهد بود که تعطیل خواهد شد. تولید شکر این کشور در سال ۲۰۱۶ به طور بی سابقه ای کاهش یافت و به ۱،۳۹ میلیون تن رسید که ناشی از تخریب وسیع طوفان و نیستون در فوریه سال قبل بود. نتیجتاً، میزان تولید شکر به سطح ۱۳۹،۵۰۱ تن کاهش یافت که دلیل آن، کیفیت پایین نی ها بود. میزان تولید شکر در آسیاب سال ۲۰۱۷ افزایش خواهد یافت و به ۱۹۴،۰۰۰ تن خواهد رسید که از آسیاب ۱/۸ میلیون تن نیشکر حاصل می شود. در اواسط سپتامبر، ویش نو موان، رئیس اتحادیه شکر فیجی، برنامه پنج ساله صنعت (۲۰۲۳ - ۲۰۱۸) را اعلام نمود. او اظهار امیدواری کرد که تا سال ۲۰۲۳، با آسیاب ۴ میلیون تن نی، سالانه ۴۸۰/۰۰۰ تن شکر استحصال نمایند، هر چند رسیدن به سقف ادعای مذکور در حد یک معجزه خواهد بود.

خلاصه

آمارها نشان دهنده این است که شرایط تولید جهانی نسبت به سال قبل بهبود یافته و حتماً در این فصل شتاب بیشتری به خود خواهد گرفت. به نظر می رسد کل تولید جهانی شکر در سال ۱۸-۲۰۱۷ با افزایش قابل توجه ۱۴/۲ میلیون تنی، به رقم بی سابقه ۱۹۲/۲ میلیون تن برسد. در حالی که اولویت شدیدی برای تولید شکر در فصل آسیاب ۱۸-۲۰۱۷ برای اتانول وجود دارد، بهبود شرایط تولید در آسیا و همین طور لغو سهمیه بندی شکر در اتحادیه اروپا، از دیگر عوامل مؤثر بر تولید جهانی می باشند. لذا تولید جهانی در سال ۱۸-۲۰۱۷ در حدود ۲۳/۲ میلیون تن بیشتر از دو سال گذشته خواهد بود (یعنی زمانی که تولید جهانی به حداقل سطح خود در ۵ سال گذشته رسید). این ارقام بیانگر آن است که قیمت ها برای شکر و شرایط آب و هوای مطلوب، چقدر سریع در بهبود و افزایش تولید جهانی تأثیر می گذارند. در حالی که افزایش تولید در ماه های اخیر، روی قیمت فشار آورده است توجه بسیاری از تولیدکنندگان به دورنمای کاهش تولید شدید شکر برزیل در سال ۱۹-۲۰۱۸ معطوف شده است.

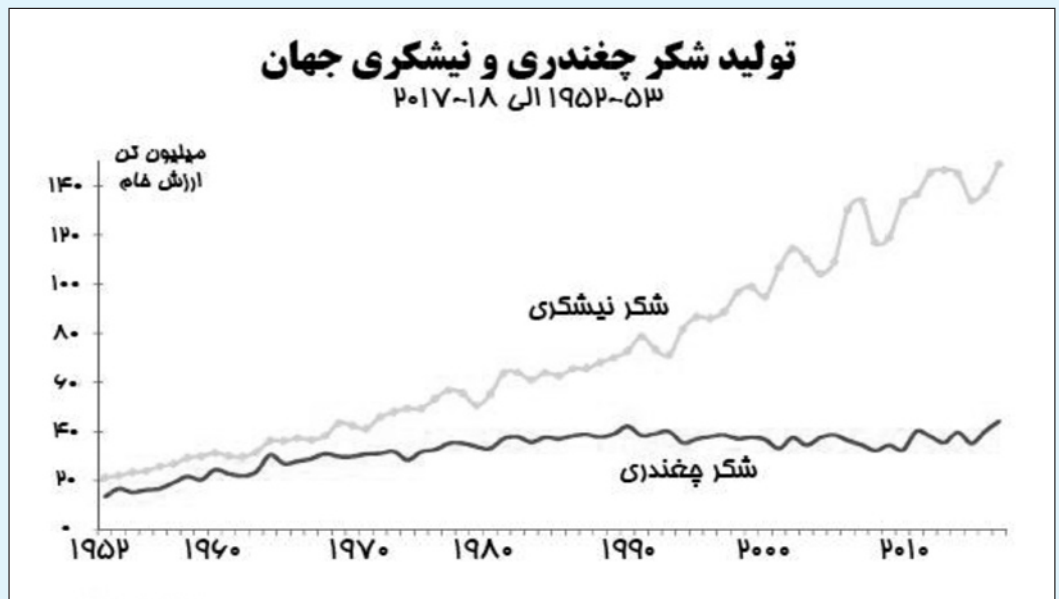
این شرایط در خلال فصل گذشته، بازار را قادر ساخت که قیمت های ناپایدار را برای شکر لحاظ نماید ولی به نظر می رسد گرایش تدریجی قیمت ها به طرف هر پوند ۲۰ سنت، غیرمتمم باشد. این امر به خاطر این واقعیت است که به علت افزایش سطح زیرکشت در اتحادیه اروپا و تولیدکنندگان عمده در آسیا (مانند هندوستان و تایلند)، مقدار تولید می تواند در سال ۱۹-۲۰۱۸ از تولید فعلی هم بالاتر رفته و کاهش تولید برزیل را جبران نماید.

خوب در اوایل سال بوده است. نی ها در مرحله حساس رشد قرار داشتند و بارندگی سبب شد که شرایط رشد بسیار مطلوبی ایجاد شده و از وضعیت ضعیف تولید ناشی از خشکسالی خارج گردد. با این حال، مقدار تولید در این پیش بینی، قدری پایین تر از برآورد قبلی است.

اقیانوسیه

برآورد تولید شکر در اقیانوسیه برای سال ۱۸-۲۰۱۷، معادل ۵ میلیون تن است که از ۵/۱ میلیون تن سال قبل کمتر می باشد. عملیات آسیاب نیشکر استرالیا در اواخر ماه مهر شروع شد و احتمالاً تا اواسط ماه دسامبر طول خواهد کشید. به نظر می رسد حجم تولید امسال ۲/۸ درصد کمتر از سال قبل بوده و به حدود ۴/۸ میلیون تن برسد. متعاقب یک دوره خشکسالی در مناطق جنوبی کوئینزلند و تأثیر این خشکسالی اواخر ماه مارس روی تولید نیشکر سیکلون دبی در منطقه مرکزی، میزان آسیاب نیشکر در حدود ۸/۵ درصد کاهش یافت و به ۳۳/۴ میلیون تن رسید که از رقم ۳۶/۵ میلیون تنی سال قبل کمتر است. افزایش محتوای شکر در نی، تا حدود اثر کاهش دسترسی به نی را جبران خواهد کرد.

یافته و به ۰/۷ میلیون تن برسد. تولید شکر سال گذشته با وجود راه اندازی یک کارخانه جدید (اموکوراز II) که در ماه مارس بطور آزمایشی مورد بهره برداری قرار گرفت) هنوز رشد نیافته است، زیرا توسعه کشت نیشکر با تأخیر مواجه بوده است. به علاوه هنوز تأثیرات خشکسالی الینینوی قبلی ادامه دارد. انتظار نداریم که این وضع، امسال تکرار شود، گرچه گزارش شده است که در خلال ماه های آگوست تا سپتامبر، سیل به یک کارخانه خسارت وارد کرده است، کارخانه های اموکوراز ۱ و ۲، فعالیت خود را برای آسیاب نیشکرها در سال ۱۸-۲۰۱۷ شروع خواهند کرد. در طول فصل آسیاب نیشکر، ممکن است واحد سوم کارخانه اموکوراز وارد مدار تولید شود. برنامه ریزی شده است که این کارخانه تا پایان سال عملیاتی گردد. هر کدام از کارخانه های جدید قادرند روزانه ۱۲،۰۰۰ تن نیشکر را آسیاب کنند. مسلماً آنها هنوز نی کافی در دسترس ندارند تا با ظرفیت کامل کار کنند، لذا بایستی نیشکر به اندازه کافی برای افزایش مطلوب تولید شکر و دسترسی به ظرفیت مناسب کارخانه فراهم گردد. پیش بینی می شود کشور سوازیلند هم با افزایشی ۶ درصدی در تولید شکر، میزان تولید خود را به حدود ۰/۶ میلیون تن برساند که این امر ناشی از بارندگی

مهم ترین پتانسیل های اقتصادی برای اشتغالزایی

جهش بزرگ در کشاورزی با اجرای سیاست های اصولی اقتصاد مقاومتی

کشاورزی در دولت های یازدهم و دوازدهم از نظر کارشناسان به عنوان یکی از نشانه های مهم حرکت بخش کشاورزی در مسیر سیاست های اقتصاد مقاومتی مورد توجه قرار گرفته است. همچنین یکی از مهم ترین نیازهای زیربنایی کشورمان حرکت هدفمند در مسیر توسعه پایدار است، به اعتقاد عموم کارشناسان در مسیر دستیابی به توسعه پایدار توجه به بخش کشاورزی و در اولویت قرار گرفتن رشد و شکوفایی این بخش یک ضرورت انکار ناپذیر است. واردات گسترده محصولات کشاورزی و کالاهای استراتژیکی مانند گندم در دولت های قبلی نظام کشاورزی کشورمان را دچار مشکلات عدیده کرده بود، دولت با اتکاء به برنامه های کارشناسی و منطقی و برای ریل گذاری درست کشور در مسیر توسعه پایدار، نجات این بخش مهم را در دستور کار قرار داد.

توجه به افزایش بهره‌وری آب

یکی از برنامه های مهم در بخش کشاورزی افزایش بهره‌وری مصرف آب است و در پنج سال گذشته سالانه حدود

بر اساس اصول سیاست های اقتصاد مقاومتی، تأمین امنیت غذایی باید به صورت ویژه مورد توجه قرار گیرد و با توجه به اینکه بخش کشاورزی یکی از پتانسیل های مهم اقتصادی کشورمان برای اشتغالزایی به حساب می آید، فرآیند در پیش گرفته شده از سوی دولت نشان دهنده توسعه و جهش قابل توجه در این بخش است.

افزایش سرمایه گذاری در حوزه کشاورزی یکی از نمودهای بارز توجه ویژه دولت به این بخش است. به طوری که بعد از برجام، بخش کشاورزی به عنوان یکی از ظرفیت های مهم کشورمان به سرمایه گذاران خارجی معرفی شده و میزان جذب سرمایه در این مدت هم در حد بسیار بالایی افزایش داشته است.

تولید سه میلیون تن گندم مازاد بر نیاز داخلی در سال ۹۵ و تداوم خودکفایی در تولید این کالای استراتژیکی به عنوان ویتترین موفقیت های دولت یازدهم در این حوزه تنها یکی از دستاوردهای دولت یازدهم در حوزه کشاورزی است.

یکی از مهم ترین بندهای سیاست های اقتصاد مقاومتی مربوط به تأمین امنیت غذایی است و افزایش تولید محصولات

یک عضو کمیسیون کشاورزی:

واردات محصولات کشاورزی چندین برابر نیاز کشور است

یک عضو کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس، با انتقاد از کاهش تعرفه واردات محصولات کشاورزی گفت: این کار دولت خلاف برنامه های اقتصاد مقاومتی است.

جلال محمودزاده در خصوص معاف شدن واردات انواع چای از پرداخت مالیات، با بیان اینکه، این معافیت نه تنها در مورد چای بلکه در خصوص سایر محصولات مانند شکر، برنج و همچنین محصولات باغی نیز مطرح است، اظهار داشت: ما در حال حاضر در بیشتر محصولات استراتژیکی به غیر از روغن، در داخل کشور نزدیک به خودکفایی هستیم. سالانه به حدود ۲۰ هزار تن برنج نیاز داریم که تولید داخل به میزان نیازمان نزدیک است. در رابطه با چای هم همین گونه است. در داخل تولید خوبی داریم و به این میزان از واردات نیاز نیست.

وی در ادامه گفت: متأسفانه به دلیل لابی قوی که واردکننده ها دارند و روابطی که در مجموعه دستگاه های اجرایی برقرار می کنند، واردات محصولات کشاورزی چندین برابر نیاز کشور است. متأسفانه دولت بدون در نظر گرفتن تولیدکنندگان داخلی چه درباره چای یا در برنج و یا سایر محصولات کشاورزی، تعرفه واردات را کاهش می دهد و حتی در بعضی از مواقع به صفر نیز می رساند که به دنبال آن محصولات زیادی وارد کشور می شود.

نماینده مردم مهاباد در مجلس، گفت: برای اینکه محصول داخل کشور قدرت رقابت را با محصول مشابه خارج از کشور داشته باشد دولت باید قیمت تمام شده محصول داخل را پایین بیاورد. اگر اجازه می دهد که محصولات با تعرفه پایین وارد کشور شوند باید با پرداخت یارانه، پرداخت تسهیلات کم بهره، خرید ماشین آلات ارزان قیمت و سایر اقدامات لازم کاری کند که قیمت تمام شده هر کیلو محصول نیز در داخل کشور پایین بیاید و به قیمت محصول مشابه خارجی برسد. وی ادامه داد: اگر این اقدامات انجام شود می توان پایین آوردن تعرفه واردات محصولات را توجیه کرد ولی در حالی که دولت از بخش کشاورزی حمایت نمی کند، پایین آوردن تعرفه واردات باعث می شود که قیمت محصول داخلی بالا برود و از محصول مشابه خارجی گرانتر شود.

این عضو کمیسیون کشاورزی مجلس تأکید کرد: زمانی که دولت تعرفه واردات را کاهش می دهد، محصول خارجی از محصول داخلی ارزانتر می شود و به دنبال آن هر سال به محصولات خارجی وابسته تر می شویم. این امر باعث می شود تا اشتغال ما در روستاها با خطر جدی مواجه شود و تولید داخل را نیز تحت تأثیر قرار می دهد.

وی با اشاره به در تضاد بودن این امر با اقتصاد مقاومتی، بیان کرد: یکی از اصول اقتصاد مقاومتی این است که ما تولید داخل را تعویت کنیم، اما کاهش تعرفه واردات محصولات کشاورزی از سوی دولت خلاف برنامه های اقتصاد مقاومتی است. این کار کشاورزی داخل را با خطر جدی مواجه می کند.

نماینده مردم مهاباد در مجلس تصریح کرد: در این خصوص بارها انتقاد خود را مطرح کرده ایم و از وزیر نیز سؤال پرسیده ایم اما متأسفانه به بهانه تنظیم بازار و جلوگیری از بالا رفتن قیمت محصول برای مصرف کننده این کار را انجام می دهند در حالی که این راه درستی نیست. می توانند به مصرف کننده سوپسید دهند تا محصول داخلی را بخرد. این عضو کمیسیون کشاورزی در ادامه با بیان اینکه نباید زیر پای تولیدکننده را خالی کرد، خاطر نشان کرد: متأسفانه دولت همواره راحت ترین راه را انتخاب می کند و به سراغ واردات محصولات می رود. ما باید از محصولات داخلی و کشاورزان حمایت کنیم. پولی که صرف واردات می شود و به جیب دلالت و واردکنندگان می رود باید به کشاورزان داده شود. ما باید کاری کنیم تا تولید داخل کشور افزایش یابد و قیمت محصولات داخلی پایین تر بیاید.

محمودزاده اظهار داشت: در اقتصاد همیشه بحث درآمد مطرح است. اگر فردی کار اقتصادی انجام دهد و درآمد نداشته باشد انگیزه خود را از دست می دهد. وقتی کشاورز می بیند که از تولید یک محصول ضرر می کند، به سراغ محصول دیگری می رود یا مزرعه را رها کرده و اشتغال روستاها تعطیل می شود. در نهایت می توان گفت که ما اگر اقتصاد کشاورزی را از دست دهیم، کل تولید را نیز از دست داده ایم. این نماینده مجلس تأکید کرد: متأسفانه در حال حاضر دولت کمترین توجه را به بخش کشاورزی دارد. در بودجه امسال نیز از قیمت خرید تضمینی گندم زده شده است و بودجه صندوق بیمه کشاورزان نیز به ۱۰۰۰ میلیارد تومان کاهش یافته است. این ها یعنی دولت از اعتبارات بخش کشاورزی می زند و به سراغ راحت ترین کار یعنی واردات می رود و به دنبال آن تولیدکننده به امان خود رها می شود.

واردات محصولات کشاورزی چندین برابر نیاز کشور است

چای از پرداخت مالیات، با بیان اینکه، این معافیت نه تنها در مورد چای بلکه در خصوص سایر محصولات مانند شکر، برنج و همچنین محصولات باغی نیز مطرح است، اظهار داشت: ما در حال حاضر در بیشتر محصولات استراتژیکی به غیر از روغن،

یک عضو کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس، با انتقاد از کاهش تعرفه واردات محصولات کشاورزی گفت: این کار دولت خلاف برنامه های اقتصاد مقاومتی است. جلال محمودزاده در خصوص معاف شدن واردات انواع

این طرح ۶۰۰ هزار عملیات آب و خاک پیش بینی شده است.

به گفته وی، هزینه‌های اجرای این طرح از صندوق توسعه ملی ۹۱ درصد و از اسناد خزانه ۳۲ درصد تخصیص یافته است.

توانمندسازی خدمات فنی و مهندسی در حوزه کشاورزی هم در دستور کار دولت قرار گرفت و بر اساس اعلام معاون وزیر جهاد کشاورزی مبنی بر اینکه با برخی از کشورهای همجوار مانند افغانستان و عراق جلساتی برای صدور خدمات فنی و مهندسی برگزار شده است، گفت که توان تولید تجهیزات آبیاری ما در کشور بالاست که با ایجاد انجمن‌های قوی بخش خصوصی می‌توان به این کشورها خدمات فنی مهندسی ارائه کرد.

بررسی روند تاریخی توسعه اقتصادی کشورها نشان می‌دهد که عمده کشورهای توسعه یافته دنیای امروز، کشاورزی را به عنوان بخش زیربنایی توسعه اقتصادی خود انتخاب کرده و با استفاده از ظرفیت‌های فراوان این بخش توانسته‌اند علاوه بر تأمین نهاده‌های مناسب برای رشد سایر بخش‌ها، به توسعه سایر بخش‌ها نیز دست یابند.

رئیس مرکز مکانیزاسیون وزارت جهاد کشاورزی در همین رابطه گفت که در حوزه عملیات سمپاشی در کشور، سیاست وزارت جهاد کشاورزی کاهش مصرف محلول سم در هکتار از میانگین ۴۰۰ لیتر به ۴۰ لیتر (معادل یک‌دهم) در هکتار است.

کامبیز عباسی افزود: در گذشته ۴۰۰ لیتر محلول سم در هکتار در اراضی کشاورزی استفاده می‌شد که با استفاده از سمپاشی توربین‌های زراعی این میزان را به ۲۰۰ لیتر در هر هکتار رسانده ایم و تلاش داریم باز هم آن را کاهش دهیم.

اگر کشاورزان روش‌های مرسوم سنتی را کنار بگذارند و به سمت فناوری‌های نوین بروند، می‌تواند علاوه بر خط اعتباری بخش مکانیزاسیون از تسهیلات کم‌بهره فناوری‌های نوین با کارمزد ۴ تا ۶ درصد بهره‌مند شوند.

در واقع قیمت ماشین‌های بخش کشاورزی تولید داخل در مقایسه با ماشین‌آلات اروپایی در برخی موارد بین یک چهارم تا یک ششم است که به سود کشاورزان خواهد بود.

اکنون در حوزه ماشین‌آلات کشاورزی ۲۵۰ شرکت و در حوزه لوازم و تجهیزات آبیاری حدود ۳۰۰ شرکت فعال در کشور درحال کار هستند.

یکی دیگر از سیاست‌های مهم، توسعه

همچنین ارتقای تکنولوژی‌های جدید در مدیریت مصرف آب که یکی از عوامل مؤثر به حساب می‌آید، با سیاست‌های دولت در حوزه‌های مختلف امکان استفاده از این امکانات را فراهم کرده است. این درحالی است که توان و ظرفیت خوبی برای تولید ماشین‌آلات کشاورزی و آبیاری در کشور ایجاد شده است، به شکلی که امروز ۹۵ درصد پروژه‌های کشور در روش‌های نوین آبیاری توسط تولیدات داخلی تأمین می‌شود.

مجری طرح سامانه‌های نوین آبیاری وزارت جهاد کشاورزی می‌گوید: تا پایان سال جاری ۱۴۵ هزار هکتار از زمین‌های کشاورزی کشور سامانه‌های نوین آبیاری اجرا می‌شود.

عباس زارع با بیان این که در سال جاری طرح سامانه‌های نوین آبیاری رشد بهتری نسبت به سال‌های گذشته داشته، گفت: در

۶ درصد بهره‌وری میزان آب اضافه شده و این روند برای سال‌های آتی افزایش می‌یابد. علی‌مراد اکبری، معاون وزیر جهاد کشاورزی می‌گوید: در سال‌های اخیر عزم خوبی در کشور برای افزایش بهره‌وری در مصرف آب ایجاد شده به نحوی که بهینه‌سازی تولید محصولات کشاورزی تنها به مدیریت مصرف آب محدود نمی‌شود بلکه به عوامل دیگری مانند ماشین‌آلات کشاورزی، سم و بذر و کود مناسب و بهره‌وری منابع انسانی بستگی دارد.

وضعیت منابع آبی ایران به خاطر خشکسالی‌های اخیر به شدت افت کرده و لازم است تمام مسئولان، دست‌اندرکاران، دانشگاهیان، تولیدکنندگان و شرکت‌های دانش بنیان کشور به سمت شریایی بروند تا امکان افزایش بهره‌وری آب در کشور ایجاد شود تا از مشکل کم آبی عبور کنیم و دولت هم در این حوزه اقدامات مناسبی انجام داده است.

کشت گیاهان دارویی است و به باور کارشناسان زمینه رویش و توسعه کشت انواع گیاهان دارویی در ایران فراهم است و در صورت توجه به آن و توسعه کشت این گونه گیاهان، می‌توان برای اشتغال، تولید و صادرات بیشتر بستر سازی کرد.

بررسی‌های علمی در ایران نشان می‌دهد که حدود ۸ هزار گونه گیاهی در کشور شناسایی شده که از این تعداد بیش از ۲ هزار و ۴۰۰ گونه دارای خواص دارویی، عطری، ادویه‌ای، آرایشی و بهداشتی هستند، بنابراین ظرفیت و توانایی منحصر به فردی در کشور وجود دارد که می‌توان از آن به خوبی بهره برد و با برنامه‌ریزی علمی علاوه بر حفظ، احیاء، توسعه و اصلاح آنان، به بهره‌برداری اصولی و پایدار از این منابع پرداخت.

دستیابی به توسعه پایدار از اهداف مهم کشاورزی به ویژه در مناطق خشک و نیمه خشک به حساب می‌آید و استفاده از گیاهان دارویی با توجه به ظرفیت‌های اقلیمی خاص ایران، یکی از راه‌های استفاده بهینه از مزیت‌های موجود در کشور است.

بنابر اعلام وزارت جهاد کشاورزی احمدعلی کیخا، عضو کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس نیز در این باره می‌گوید: در شروع کار دولت یازدهم نیازمند حدود پنج میلیون تن گندم بودیم، اما در سال ۹۵ با خودکفایی در تولید گندم، توانستیم ۳ میلیون تن گندم صادر کنیم. توجه ویژه دولت به بخش کشاورزی موجب تسریع در روند توسعه کشور و کاهش وابستگی به کشورهای خارجی شده است.

بخش کشاورزی کشور در پنج سال گذشته در مسیر رشد و شکوفایی قرار گرفته و به باور کارشناسان حمایت از طرح‌های توسعه‌ای حوزه کشاورزی و منابع آب و خاک از مهم‌ترین کارهای دولت است.

در سال ۹۲ تراز غله کشور منفی ۸ میلیارد دلار بود که با توسعه و رونق در کشت غلات در سال‌های اخیر این تراز به منفی سه میلیارد دلار کاهش یافت.

دولت یازدهم در حوزه آب و خاک در سراسر کشور طرح‌های قابل توجهی انجام داده که از جمله این‌ها می‌توان به احیای ۵۵۰ هزار هکتار از اراضی کشاورزی استان‌های ایلام و خوزستان از دیم به آبی، اجرای سامانه گرمسیری مهار آب‌های مرزی و نیز طرح‌های نوین آبیاری در اراضی با هدف کنترل و جلوگیری از هدر رفت آب و فرسایش خاک اشاره کرد.

از بخش کشاورزی حمایت نمی‌کند، پایین آوردن تعرفه واردات باعث می‌شود که قیمت محصول داخلی بالا برود و از محصول مشابه خارجی گران‌تر شود.

این عضو کمیسیون کشاورزی مجلس تأکید کرد: زمانی که دولت تعرفه واردات را کاهش می‌دهد، محصول خارجی از محصول داخلی ارزان‌تر می‌شود و به دنبال آن هر سال به محصولات خارجی وابسته‌تر می‌شویم. این امر باعث می‌شود تا اشتغال ما در روستاها با خطر جدی مواجه شود و تولید داخل را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

وی با اشاره به در تضاد بودن این امر با اقتصاد مقاومتی، بیان کرد: یکی از اصول اقتصاد مقاومتی این است که ما تولید داخل را تقویت کنیم، اما کاهش تعرفه واردات محصولات کشاورزی از سوی دولت خلاف برنامه‌های اقتصاد مقاومتی است. این کار کشاورزی داخل را با خطر جدی مواجه می‌کند.

نماینده مردم مهاباد در مجلس تصریح کرد: در این خصوص بارها انتقاد خود را مطرح کرده‌ایم و از وزیر نیز سؤال پرسیده‌ایم اما متأسفانه به بهانه تنظیم بازار و جلوگیری از بالا رفتن قیمت محصول برای مصرف‌کننده این کار را انجام می‌دهند درحالی که این راه درستی نیست؛ می‌توانند به مصرف‌کننده سوبسید دهند تا محصول داخلی را بخرد.

این عضو کمیسیون کشاورزی در ادامه با بیان اینکه نباید

در داخل کشور نزدیک به خودکفایی هستیم. سالانه به حدود ۲۰ هزار تن برنج نیاز داریم که تولید داخل به میزان نیازمان نزدیک است. در رابطه با چای هم همین‌گونه است. در داخل تولید خوبی داریم و به این میزان از واردات نیاز نیست.

وی در ادامه گفت: متأسفانه به دلیل لابی قوی که واردکننده‌ها دارند و روابطی که در مجموعه دستگاه‌های اجرایی برقرار می‌کنند، واردات محصولات کشاورزی چندین برابر نیاز کشور است. متأسفانه دولت بدون در نظر گرفتن تولیدکنندگان داخلی چه در باره چای یا در برنج و یا سایر محصولات کشاورزی، تعرفه واردات را کاهش می‌دهد و حتی در بعضی از مواقع به صفر نیز می‌رساند که به دنبال آن محصولات زیادی وارد کشور می‌شود.

نماینده مردم مهاباد در مجلس گفت: برای اینکه محصول داخل کشور قدرت رقابت را با محصول مشابه خارج از کشور داشته باشد دولت باید قیمت تمام‌شده محصول داخل را پایین بیاورد. اگر اجازه می‌دهد که محصولات با تعرفه پایین وارد کشور شوند باید با پرداخت یارانه، پرداخت تسهیلات کم‌بهره، خرید ماشین‌آلات ارزان‌قیمت و سایر اقدامات لازم کاری کند که قیمت تمام‌شده هر کیلو محصول نیز در داخل کشور پایین بیاید و به قیمت محصول مشابه خارجی برسد.

وی ادامه داد: اگر این اقدامات انجام شود می‌توان پایین آوردن تعرفه واردات محصولات را توجیه کرد ولی درحالی که دولت

زیرپای تولیدکننده را خالی کرد، خاطر نشان کرد: متأسفانه دولت همواره راحت‌ترین راه را انتخاب می‌کند و به سراغ واردات محصولات می‌رود. ما باید از محصولات داخلی و کشاورزان حمایت کنیم. پولی که صرف واردات می‌شود و به جیب دلالت و واردکنندگان می‌رود باید به کشاورزان داده شود. ما باید کاری کنیم تا تولید داخل کشور افزایش یابد و قیمت محصولات داخلی پایین‌تر بیاید.

محمودزاده اظهار داشت: در اقتصاد همیشه بحث درآمد مطرح است. اگر فردی کار اقتصادی انجام دهد و درآمد نداشته باشد انگیزه خود را از دست می‌دهد. وقتی کشاورز می‌بیند که از تولید یک محصول ضرر می‌کند، به سراغ محصول دیگری می‌رود یا مزرعه را رها کرده و اشتغال روستاها تعطیل می‌شود. در نهایت می‌توان گفت که ما اگر اقتصاد کشاورزی را از دست دهیم، کل تولید را نیز از دست داده‌ایم.

این نماینده مجلس تأکید کرد: متأسفانه درحال حاضر دولت کمترین توجه را به بخش کشاورزی دارد. در بودجه امسال نیز از قیمت خرید تضمینی گندم زده شده است و بودجه صندوق بیمه کشاورزان نیز به ۱۰۰۰ میلیارد تومان کاهش یافته است. این‌ها یعنی دولت از اعتبارات بخش کشاورزی می‌زند و به سراغ راحت‌ترین کار یعنی واردات می‌رود و به دنبال آن تولیدکننده به امان خود رها می‌شود.

تنظیم بازار کار آمد

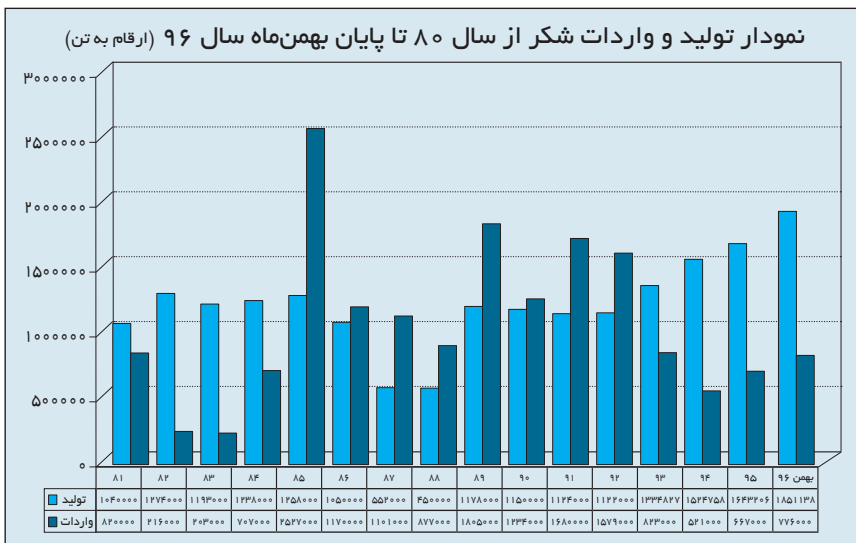
در جدول آمار واردات شکر از ۱۳۸۰ تا پایان دوره بهمن ماه سال ۱۳۹۶ نشان می دهد که دولت کمترین رقم واردات را در سال ۱۳۹۶ داشته و نشان از هوشیاری دستگاه دولت است در حالی که در سال ۱۳۸۵ شاهد واردات ۱۰۴۲ هزار تنی واردات از سوی دولت هستیم.

واردات در سال ۱۳۸۵ برعکس و به زیان تولید داخل و در سال ۱۳۹۶ به سود تولید داخل بوده است. نگاه کارشناسانه و دلسوزانه در سال جاری مهم ترین تفاوت با سال ۱۳۸۵ است که متأسفانه دلالتها و بازرگانان نامرئی به زیان تولید داخل عمل کردند.

اعتماد و تفاهم دولت و بخش خصوصی و غیردولتی در حوزه اقتصاد یک اصل در رشد و توسعه است و به هر میزانی که درجه اعتماد و درک درست طرفین افزایش می یابد التهاب و دردها کمتر می شود. تفاهم و تعامل دولت و نهادهای مدنی و بنگاهها خیر بزرگی است که در آخر کار سود آن به جامعه و مردم می رسد. کسانی که روزهای سخت سال ۱۳۸۵ را به ویژه در حوزه صنعت قند و شکر یادشان نمی آید می توانند با مراجعه به ارقام و جداول حاضر در این صفحه به آن روزهای نامساعد پی ببرند.

آمارهای «واردات شکر» به صورت ماهیانه ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۶ نشان می دهد در شهریور و مهر ۱۳۸۵ که مصادف با برداشت شکر از مزارع ایران زمین است به ترتیب ۱۹۲ و ۱۸۷ هزار تن شکر وارد شده است، اما در شهریور و مهر ۱۳۹۶ به ترتیب ۱۶ هزار و صفر تن شکر وارد شده است.

به این ترتیب تنظیم بازار با اهرم

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۲: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان بهمن ماه سال ۹۶ به تفکیک خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۲,۲۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۲۷,۲۱۳,۳۲۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۲۰,۴۷۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۳۷,۵۲۷
۱۳۹۵	۰	۰	۶۶۷	۰	۶۶۷	۳۲۰,۱۳۴,۹۷۸
۱۳۹۶	۰	۰	۷۷۶	۳۸۴,۷۳۶,۸۹۶	۷۷۶	۳۸۴,۷۳۶,۸۹۶
جمع	۱۲۴۸	۵۱۵,۰۱۷,۰۰۵	۱۴۲۱۹	۶,۰۵۶,۳۱۹,۲۲۰	۱۵۴۶۷	۶,۸۹۱,۴۷۱,۲۰۲

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۳: واردات شکر خام به صورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۶

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۲۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۲۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۲۲	۱۱۷۰	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
۵	۱۳۸۹	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۶	۱۳۹۰	۶۹	۱۰۷	۱۲۲	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
۷	۱۳۹۱	۲۴	۲۴	۳۶	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۲۱	۱۸	۱۷	۱۴۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۸	۱۳۹۲	۲۴	۲۴	۳۶	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۲۱	۱۸	۱۷	۱۴۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۹	۱۳۹۳	۲۴	۲۴	۳۶	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۲۱	۱۸	۱۷	۱۴۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۱۰	۱۳۹۴	۲۴	۲۴	۳۶	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۲۱	۱۸	۱۷	۱۴۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۱۱	۱۳۹۵	۲۴	۲۴	۳۶	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۲۱	۱۸	۱۷	۱۴۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۱۲	۱۳۹۶	۲۴	۲۴	۳۶	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۲۱	۱۸	۱۷	۱۴۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
جمع	۱۳۸۵-۱۳۹۶	۱۹۵	۴۲۴	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۷۶

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

بهمن دانایی دبیر انجمن صنایع قند و شکر خبر داد:

بی نیازی کشور به واردات شکر در سال ۱۳۹۷

کسانی که موضوع کاهش سطح زیر کشت چغندر قند را شایع می کنند، افرادی هستند که از واردات شکر سود بیشتری می برند. بهمن دانایی دبیر انجمن صنایع قند و شکر در مورد افزایش تولید شکر و سطح زیر کشت چغندر قند در کشور در گفت و گو با ایانا می گوید: سال ۹۶ برای نخستین بار در مدت کشت چغندر در ایران، میزان برداشت این محصول به هشت میلیون تن رسید. در حالی که تا پیش از این بیشترین میزان برداشت ۶,۵ میلیون تن در سال ۸۵ بود.

او اضافه می کند: سال های پیش یعنی ابتدای دهه ۹۰ و اواخر دهه ۸۰ کشت چغندر به یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن هم رسید که تعداد زیادی از کارخانه های چغندر قند بسته شدند. فقط با بالا رفتن قیمت جهانی شکر کشت دوباره این محصول توجیه پیدا کرد.

دبیر انجمن صنایع قند و شکر در مورد اینکه بسیاری از کارشناسان کشت چغندر را با توجه به میزان مصرف آب مناسب نمی دانند توضیح می دهد: این استدلال در سال های اخیر بسیار تکرار شده اما اگر بی آبی و کم آبی تا این حد برای کشت چنین محصولی ناشدنی بود، چطور تولید این محصول تا هشت میلیون تن در سال رسید؟ ضمن آنکه این رکورد با تغییر کشت بهاره به کشت پاییزه به دست آمده که در نتیجه آن در مصرف آب صرفه جویی شده و بهره وری نیز بالا رفته است.

او اضافه می کند: حذف کشت یک محصول برای کشاورز به سادگی امکان پذیر نیست. باید برای گیاه حذف شده یک جانشین پیدا کند که هم مقرون به صرفه باشد، آب کمتر از محصول کنونی بخواهد و از همه مهم تر ارزش افزوده بیشتری هم تولید کند. چغندر از لحاظ قیمت خرید تضمینی و میزان برداشت در هر هکتار یک کالای به صرفه و اقتصادی است.

دانایی با اشاره به اینکه چغندر تنها محصولی است که با وجود قیمت تضمینی فقط بخش خصوصی (کارخانه ها) خریدار آن هستند می گوید: امسال متأسفانه برای پرداخت به کشاورزان با مشکل مواجه شدیم. هر سال با توجه به اینکه کشت بهاره بود تا پایان شهریور نرخ اعلام می شد و برای زمان برداشت و خرید محصول مشکلی وجود نداشت. اما امسال دولت ۳۰ آبان نرخ خرید را اعلام کرد.

او اضافه می کند: چون شکر (محصول نهایی چغندر) یک محصول تعزیراتی است، سازمان حمایت باید نرخ را اعلام می کرد. ما در این مدت بارها پیگیری کردیم، اما دلیل خاصی برای این تأخیر اعلام نشد. این نکته را هم در نظر بگیرید که با توجه به کشت پاییزه که در اردیبهشت برداشت می شود باید قیمت خرید از همان ابتدای سال مشخص شود.

خبرنگار: شیرین سعیدی

زیر نظر شورای نویسندگان
تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۰۰۳
نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴